

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความเหงา

LOENLINESS

นางสาวประภัสสร จุลลาภ

MISS PRAPASSON JUNLANGKOOON

สาขา.....
เลขทะเบียน..... **83803**
วัน,เดือน,ปี..... **17 ก.ย. 2551**

b. **11485183**
i.

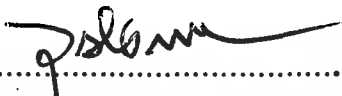
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2550

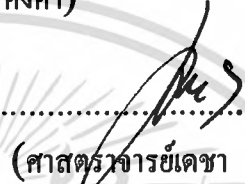
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(อำนวยการผู้ฝึกกร คงคา)

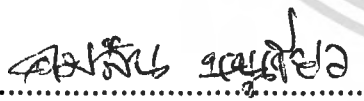

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เตชา วราชน)

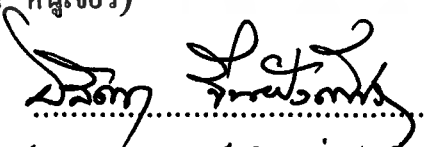
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

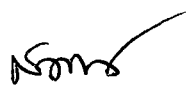
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจมา คำโสภี)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์ธนตล ศิริจิเจริญ)

..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
..........กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งพิชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความเหงา
	LOENLINESS
ชื่อ	นางสาวประภัสสร ทุลตากร
รหัสนักศึกษา	47020228
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

จากประสบการณ์ของชีวิตครั้งหนึ่งที่ได้สัมผัสกับความเหงาที่เกิดจากการพลัดพรากจากผู้เป็นที่รัก ผลจากความรู้สึกที่ขาดหายนั้น ได้ส่งผลต่อทัศนคติ พฤติกรรมในการใช้ชีวิตติดกับความรู้สึกเก่าในอดีต ที่ยังคงคอยย้ำความเจ็บปวด บางครั้งความเหงา และการคอยย้ำ อาจเป็นหนทางหนึ่งนำไปสู่ความชินชาที่เหมือนการทำทนายให้ต่อสู้กับอารมณ์ความรู้สึกที่คอยหลอกหลอนของตัวเอง ในจุด ๆ หนึ่งที่เรามีสติ มองโลกด้วยสังขธรรม เราก็สามารถยืนได้ด้วยพลังใจของตัวเอง ไม่ตกอยู่ในห้วงของความทุกข์นั้น

ดังนั้นศิลปนิพนธ์เรื่อง ความเหงา นี้มุ่งแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความเหงา เศร้า เสียใจ โดยได้รับอิทธิพลจากลัทธิเซอเรียลริซึมและได้รับอิทธิพลจากศิลปินคือ แอนดรู ไวเอธ(Andrew Wyeth) ในการถ่ายทอดผลงานตามแนวความคิดข้างต้นผ่านกระบวนการสร้างภาพร่างและเข้าสู่กระบวนการสร้างผลงานได้รับรู้ถึง การแก้ไขปัญหา ไปสู่การพัฒนาผลงานจนค้นพบเทคนิครูปแบบเฉพาะตัว

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ให้การเกื้อหนุนในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทั้งบิดามารดา และครอบครัว คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์วิชาความรู้ อบรมสั่งสอน และคำชี้แนะที่เป็นประโยชน์กับผู้เขียน โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์และการแนะนำการสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์และแนะนำการสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์จนสำเร็จด้วยดีทุกประการ รวมทั้งมิตรสหายทุกคนที่ช่วยเหลือทั้งร่างกาย แรงใจ และสุดท้ายนี้ ต้องขอขอบคุณบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีแก่ข้าพเจ้ามา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1-2
ความสำคัญของโครงการ	3
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
ขอบเขตของโครงการ	5
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	6-7
อิทธิพลจากศิลปะ	8-10
อิทธิพลจากศิลปะป็น	11-16
อิทธิพลจากการสังเกตและประสบการณ์	17
อิทธิพลจากภาพถ่าย	18
อิทธิพลจากภาพยนตร์	19-20
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	21
บทที่ 3 การดำเนินงานสร้างสรรค์	22
การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์	22
การเก็บข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล	22
การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ	23-35
การสร้างสรรค์ผลงานจริง	36
กระบวนการสร้างงาน	36-39
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	40
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	40-46
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลปะ	47-50
บทที่ 5 บทสรุป	51
บรรณานุกรม	52
ผลงานศิลปะ	53-59
ประวัติผู้เขียน	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
ภาพประกอบอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	11-16
ภาพประกอบได้รับจากภาพถ่ายและนิตยสาร	18
ภาพประกอบที่ได้รับจากภาพยนตร์	20
ภาพประกอบภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	24-34
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	41-46
ภาพวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	47-48
ภาพผลงานศิลปะ	53-59

บทที่ 1

บทนำ

ความรู้สึกของมนุษย์ เป็นสิ่งละเอียดอ่อนสามารถควบคุมพฤติกรรมที่สื่อถึงความรัก ความพอใจ อบอุ่นหรือความสุข ตรงกันข้าม ก็เป็นความเกลียดชัง ความโกรธ เสียใจหรือความทุกข์ ในอีกมิติหนึ่งของความรัก คือ ความรู้สึกอ่อนโยนถึงความเมตตากรุณาอันเป็นความปรารถนาดีต่อสรรพชีวิต ความรักอันเป็นความกรุณามีความมั่นคง เต็มอ้อมสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องการและไม่เรียกร้องสิ่งใด มีแต่ความปรารถนาให้เกิดสันติสุข เพราะทั้งอากาศ ผืนดิน ท้องฟ้ามิตรหรือศัตรู ต่างล้วนเป็นส่วนหนึ่งในตัวเราเท่าๆ กับที่ตัวเราเป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งเพราะต่างล้วนผสมผสานเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับเมื่อแขนข้างขวาของเราเจ็บปวด แขนซ้ายก็จะช่วยประคับประคองไม่มีการแบ่งแยกใดๆ วัฏชะของความรักเช่นนี้เกิดขึ้นในจิตใจของเราทุกคนได้ เพียงแต่เราได้สังเกตเห็นและมีสติ นิ่งเพื่อสัมผัสสัมผัสความรักนี้บ้าง เพราะโดยส่วนใหญ่เรามักคุ้นชินกับความรักที่เจือปนด้วยความหลง ความยึดติด ด้วยตัวตนที่เรียกร้อง ตัวตนที่ต้องการสิ่งสนองตอบ”¹

ธรรมชาติของความรู้สึกย่อมมีการตอบโต้และระบายออกมาในลักษณะต่างกัน ขณะที่ความรู้สึกในด้านลบอาจส่งผลกระทบต่อที่ยาวนานซึ่งเป็นผลจากความผิดหวัง ความไม่สมหวัง อย่างที่ “พระพุทธเจ้า ตรัสแก่ภิกษุสาวก ถึงเรื่องความรักไว้ว่าความรักเป็นความร้าย ความรักเป็นสิ่งทารุณ และเป็นเครื่องทำลายความสุขของปวงชนทุกคนต้องการความสมหวังในชีวิตรักแต่ความรักไม่เคยให้ความสมหวังแก่ใครถึงครึ่งหนึ่งแห่งความต้องการยิ่งความรักที่ฉาบพาดด้วยความเสน่หาด้วยแล้วก็เป็นพิษแก่จิตใจทำให้ทุรนทุราย คับแค้นไม่รู้จักจบจักสิ้น ความสุขที่เกิดจากความรักนั้นเหมือนความสบายของคนป่วยที่ได้กินของแสลง เธอทั้งหลายอย่าได้พอใจในความรักเลยเมื่อหัวใจยึดถือไว้ด้วยความรัก หัวใจนั้นจะสร้างความหวังขึ้นอย่างเจิดจ้าแต่ทุกครั้งที่เราหวัง ความผิดหวังก็จะรอเราอยู่”²

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นความรู้สึกสูญเสียในสิ่งที่ผูกพันกันมานาน ภาพความทรงจำอันเจ็บปวดมักจะปรากฏชัดอยู่เหนือภาพความทรงจำอื่นๆ ในอดีต อาจเป็นภาพความทรงจำในห้วงเวลาที่มีความสุข ที่ได้รับจากคนใกล้ชิด ความทรงจำต่างๆ เหล่านี้มีทั้งความสุขและความทุกข์ เป็นสิ่งที่นำไปสู่จินตนาการของมโนภาพในความคิดซึ่งซ่อนเร้นความจริงบางอย่างที่เจ็บปวดไว้ด้วยเสมอ

¹ อภิมติของความรัก. <http://www.lamdham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001810.htm>. 5 มีนาคม 2551

² คู่ครองที่ดี. <http://www.agalico.com/board/showthread.php?t=6805>. 5 มีนาคม 2551

“ความรักไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น แต่ยังประกอบด้วยผู้มีความรัก และสิ่งหรือบุคคลที่ถูกรัก เราไม่สามารถรักโดยไม่มีสิ่งที่ถูกรักได้ ปัญหาที่หม่นม่นอยู่ในตัวเราก็คือ ไม่ใช่ที่เรารักอะไร แต่เรารักสิ่งต่าง ๆ นั้นอย่างไร เราแสดงออกซึ่งความรักนั้นอย่างไรความรักเป็นสิ่งสวยงาม ก่อเกิดพลังช่วยที่สร้างความอบอุ่นในจิตใจและเป็นแรงบันดาลใจสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ หรือเท่า ๆ กับที่ก่อเกิดพลังทำลายความรักแปรเปลี่ยนเป็นความโกรธและเกลียดด้วยเงื่อนไขปัจจัยอะไรด้านหนึ่งของความรักสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความหลง ความต้องการเพื่อเสพเพื่อยึด ครอบครอง สิ่งที่ถูกรัก ด้วยสัญชาตญาณพื้นฐานของทุกคนคือความต้องการสืบทอดเผ่าพันธุ์ สืบทอดและสนองปรนเปรอตัวตน มิติของความรักเช่นนี้จึงเจือปนด้วยความรู้สึกสุข ทุกข์ผสมผสานกันไปรวมถึงความขาดพร่องที่ต้องอาศัยการสนองตอบ การหาถึงภายนอกมาเติมเต็มซึ่งต้องพัวพันกับความผิดหวัง สมหวัง แต่ถึงที่สุดก็คือ ความรักเช่นนี้ไม่เคยเต็มอ้อม”³

ตราบที่เราเป็นปุถุชน แต่ละช่วงขณะของชีวิตเราต้องเผชิญกับการเลือก ซึ่งหมายถึง การทุ่มเท พลังชีวิตเพื่อความรัก ความมั่งคั่งหรือความสำเร็จ เราเลือกอะไร เลือกอย่างไร ขึ้นอยู่กับความเป็นตัวตนของเรานั้น ใจเขาใจเรา เลี้ยวขวา เลี้ยวซ้าย หลอกหลอน ซื่อสัตย์ ฯลฯ ภารกิจเพื่อศึกษาเรียนรู้ตัวตนเพื่อเท่าทัน เบื่อละวางตัวตนที่ใจเขาใจเรา เพื่อบ่มเพาะตัวตนที่เจริญพร้อมด้วยคุณธรรม เพื่อเข้าถึงความรักที่เป็นความกรุณา การเลือกนี้เราเท่านั้นที่เป็นผู้ตัดสินใจเลือก เมื่อเลือกแล้วก็มีผลตามมาอย่างที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

“ความรักก็เหมือนการจับไฟนํ้าแหวะ ทางที่จะไม่ให้มือพองเพราะไฟเผามืออยู่ทางเดียว คืออย่าจับไฟ อย่าเล่นกับไฟ ทางที่จะปลอดภัยจากรักก็ฉันทันนั้น มืออยู่ทางเดียว คืออย่ารักแต่ความรักย่อมมีวงจรของมัน จนกว่ารักนั้นจะสิ้นสุดลง ชีวิตมักจะเป็นอย่างนี้เสมอ เมื่อใครคนหนึ่งพยายามค้นหาความรัก เขามักจะไม่สมปรารถนา แต่พอเขาทำท่าจะหนี ความรักก็ตามมา ความรักจึงมีลักษณะคล้ายเงา เมื่อบุคคลวิ่งตามมันจะวิ่งหนี แต่เมื่อเขาวิ่งหนีมันจะวิ่งตาม”⁴

ความรู้สึกกับการแสดงออกเป็นภาพที่หลอมนั่นกันอยู่เสมอทั้งภาพแห่งความรัก ความสุข และความทุกข์ คุณจะเป็นความขัดแย้งที่ตรงความรู้สึก 2 ด้านไว้ตลอดเวลา เมื่อถึงจุดหนึ่งที่เรามีสติ และหยุดคิดพิจารณาสภาวะแห่งความขัดแย้งนี้ ในที่สุดความคิมนั้นจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการดำรงชีวิตที่เราสามารถรับรู้ได้ว่าเราเองไม่อาจหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอไปลองหยุดนิ่งพิจารณาสิ่งต่างๆ ด้วยใจที่เป็นธรรมในอีกมุมมองว่าความเหงาที่เกิดบนความเสียใจนั้น ได้สอนให้เราได้เรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับมัน และได้สร้างพลังอย่างหนึ่งขึ้นมาภายใต้ความเหงานั้น โดยไม่รู้ตัว เพื่อเป็นกำลังใจในการอยู่ต่อไปโดยไม่หวั่นไหวต่อปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิต

³ อภิมติของความรัก. <http://kwamjing2.freewebsites.com/chapter10.htm.5> มีนาคม 2551

⁴ ความรัก- ความร้าย. <http://www.lamdham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001810.htm.5> มีนาคม 2551

ความสำคัญของโครงการ

ความผูกพันเป็นความรู้สึกที่มนุษย์ทุกคนรับรู้ และค้างเคยสัมผัสความรู้สึกนี้กันมาแล้วทั้งนั้น เพราะความผูกพัน ทำให้เรายึดติด ผูกติดอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเหมือนสายใยบางๆที่เชื่อมเรากับบางสิ่งบางอย่างไว้ จากการที่มนุษย์ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับซึ่งกันและกัน เพียงคำแรกที่มนุษย์ได้พูดคุยทักทายนั่นคือ เส้นใยบางๆของการสร้างความผูกพันซึ่งกันและกัน เพราะเมื่อเราได้เกิดมาเรารู้สึกที่จะเกิดความรู้สึก เริ่มตั้งแต่ความผูกพันกับร่างกายของเราเองผูกพันกับคนรอบข้าง คนใกล้ชิด สัตว์ที่เราเลี้ยงตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน

ทุกอย่างสิ้นสุดลงเมื่อถึงกาลจากพรากนี้เอง ความสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตสั้นเหมือนความฝันในฤดูใบไม้ผลิ ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็เบาบาง เหมือนเมฆในฤดูใบไม้ร่วง น่าเสียดายที่คนเราต่างเอาเป็นเอาตายกันในความฝัน หากแต่การจากลานั้น ไม่ว่าจะเพราะเหตุผลใดก็ตาม ผลกระทบจากการผลัดพรากจากสิ่งเหล่านั้นจะลงท้ายด้วยความรู้สึกที่เศร้าเสมอ อย่างที่เจ้าชายน้อยพูดว่า “เราเสี่ยงต่อการร้องไห้เมื่อเราปล่อยตัวให้สร้างความสัมพันธ์ขึ้นมา”⁵

ความผูกพันเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจซึ่งยากที่จะอธิบายความรู้สึก ทุกข์ ที่เกิดจากความผูกพันกับใคร หรือกับอะไรก็ตามมันทำให้มนุษย์ต้องดิ้นรน ไขว่คว้า ให้สิ่งนั้น หรืออะไรเหล่านั้น ยังคงอยู่กับเราให้นานที่สุด นั่นหมายความว่า เราต้องวนเวียนอยู่กับกองทุกข์ที่เกิดจากความผูกพันอย่างไม่รู้จบสิ้น พอความผูกพันเริ่มถึงจุดหนึ่ง จะกลายเป็นความเคียดชัง ที่จะต้องมี ที่จะต้องทำ พอไม่มี พอไม่ได้ทำ ก็จะเกิดความทุกข์ ความผูกพันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เรายังคงต้องทำทุกวิถีทางที่จะเหนี่ยวรั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเกิดความรู้สึกผูกพันไว้กับตัวให้นานที่สุด พร้อมกันนั้นเราก็เกิดความระแวงตลอดเวลาว่า เราอาจสูญเสียสิ่งซึ่งเรารักและผูกพันเหล่านั้นไป

เหมือนกับความรัก แต่ถ้าปราศจากความผูกพันแล้ว การจากกัน ก็ไม่ใช่เรื่องน่าเสียใจอะไรมากมาย ที่เราเสียใจ ก็เพราะเรารู้สึกผูกพันกับสิ่งเหล่านั้นมากกว่า จนกลายเป็นเหมือนสายโซ่ที่ผูกมัดความรู้สึกของเราไม่ให้ไปไหน ยิ่งเรามีความผูกพันกับสิ่งนั้นมากเท่าไร ให้ความสำคัญกับมันมากเท่าไร เราก็ยิ่งเสียใจมากไปเท่านั้น ใจเราก็เหมือนกับแก้วน้ำ ต้องเติมสิ่งต่างๆ ในเวลาอันเหมาะสม หากเราเติมน้ำเย็นลงในแก้ว แล้วเติมน้ำร้อนลงไปทันทีในแก้วใบเดียวกัน เราจะพบว่าแก้วใบนั้นจะร้าวแล้วเริ่มแตก ซึ่งก็เหมือนกับใจของเราหากขาดสิ่งที่ผูกพันก็เหมือนกับบางสิ่งบางอย่างในชีวิตหายไป เหมือนได้สูญเสียสิ่งสำคัญ สำหรับยึดเหนี่ยวจิตใจเพราะเหตุนี้เองจึงทำให้บุคคลที่อยู่ในช่วงเวลาของการสูญเสีย ความรักความผูกพันจะมีอาการ สับสน คิดเรื่องเดิมซ้ำๆ ดังนักปรัชญาท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

⁵เจ้าชายน้อย <http://di-indy.exteen.com/20050717/the-little-prince> หน้า 21 วันที่ 7 มีนาคม 51
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ทุกสิ่งที่เราคิด
 ทุกอย่างที่เราทำ
 ทุกคำที่เราพูดจะถูกบันทึก
 ด้วยเครื่องอัดเสียงที่ดีที่สุดในโลก
 นั่นคือ จิต ของเรานี่เอง”⁶

เราจึงแยกตัวเองเพื่อหนีจากโลกของความเป็นจริง ไปเก็บตัวคิออยู่เพียงลำพัง สิ่งที่
 หลงเหลือจากความผูกพันดังกล่าวคือ ความทรงจำและความคิดที่ติดตรึงอยู่กับอดีตความรู้สึก เหวง
 สับสนวนเวียนอยู่กับความเสียใจ และคิดถึงช่วงเวลาที่เคยใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อนำเสนอทั้งความคิดและรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในอีก
 มุมมองหนึ่งของความเหงา จากความผิดหวังที่ถูกพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก ทั้งความเสียใจ
 ผิดหวัง ท้อแท้ ครึ่งตัวเองบนความเสียใจกับความเหงาที่ยากอธิบายหากแต่ซ่อนเร้นเรื่องราว
 บางอย่างในสภาพความเป็นจริงในอดีต และสิ่งเหล่านั้นยังสามารถสะท้อนผลกระทบต่างๆ ใน
 ความรู้สึกนึกคิดของจิตใจ อันส่งผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกต่อบุคคลต่างๆในสังคม และ
 สามารถเชื่อมโยงความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในอดีต ถึงปัจจุบัน และส่งผลถึงอนาคต อีกด้วย โดยใช้
 ภาษาของภาพและสัญลักษณ์แสดงออกเป็นส่วนสำคัญ มีการกำหนดรูปแบบสี บรรยากาศของงาน
 ที่ค้นพบได้ในอารมณ์เศร้า เหวง อ้างว้าง โดดเดี่ยว เพื่อตอบสนองความรู้สึกทางด้านอารมณ์ของ
 จิตใจ เพียงเพื่อการเปิดเผยตัวตนในสภาวะอารมณ์หนึ่งที่ถูกสิ่งเร้าจากภายนอกกระทบความรู้สึก
 ภายใน ผ่านสื่องานศิลปะในทัศนศิลป์ที่ข้าพเจ้าแสดงออกมาในผลงานศิลปะภาพพิมพ์

⁶ TARO, ทุกข์เกิดจากใจ ใจนั้นแหละล้างทุกข์, กรุงเทพฯ, ไชโยม, 2550, หน้า 35
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์นี้ได้อาศัยวิธีการขอเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ กำหนดขอบเขตในหัวข้อเรื่อง “ความเหงา” โดยมุ่งแสดงออกถึงความเหงาบนความเสียใจจากการพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักที่ก่อให้เกิดการรอคอยของสิ่งที่จากไปให้หวนคืน อันเนื่องมาจากความผูกพัน ด้วยเทคนิค ภาพพิมพ์ เป็นการสร้างสรรค์ในลักษณะเหนือจริง ด้วยการสร้างมิติบนงาน 2 มิติ และบรรยากาศที่สามารถบอกถึงความรู้สึกในด้านลบ เว้งร้าง เหงา เศร้า โดดเดี่ยว แสดงจินตนาการสัญลักษณ์แทนค่าความรู้สึกที่หายไปด้วยสร้างรูปทรงคน สิ่งของ ในมุมมองอารมณ์ต่างๆ โดยแสดงของออกในเชิงสัญลักษณ์ที่ต้องการเสนอเรื่องราวของอารมณ์ความรู้สึกเหงาที่คอยพันนาการความรู้สึกนึกคิดของตัวตนของข้าพเจ้าตามอารมณ์ที่ซ่อนอยู่ภายใน เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานชุดศิลปนิพนธ์ จำนวน 6 ชุด

1. “ความเหงา 1” ขนาด 50x74 ซม.
2. “ความเหงา 2” ขนาด 50x74 ซม.
3. “ความเหงา 3” ขนาด 50x65 ซม.
4. “ความเหงา 4” ขนาด 50x74 ซม.
5. “ความเหงา 5” ขนาด 50x74 ซม.
6. “ความเหงา 6” ขนาด 50x74 ซม.

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดในการสร้างสรรค์

ที่มาของแนวความคิดมาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เรียกว่า ความเหงา ที่เกิดจากการพลัดพรากกับสิ่งผูกพันมากเกินไป ให้ความสำคัญมากกว่าที่ควรจะเป็น อย่างเป็นห่วงมากเกินไป ให้ความสนใจมากเกินไป กลายเป็นความรู้สึกที่ใกล้ชิดเกินธรรมดา จนเกิดเป็นความรัก เมื่อเกิดความรู้สึกของ รัก ข้อมมีความพึงใจ สุขใจ และแน่นอนว่าความรักก็ข้อมนำความทุกข์มาด้วยเสมอ ทุกข์นั้นทำให้เราเจ็บปวด ไม่ได้เจ็บปวดเหมือนมิโครมา ค่าทอ หรือ มาทำร้ายร่างกาย เป็นการเจ็บปวดที่ยากจะอธิบาย แต่ก็ไม่ใช่มาจากใครที่ไหน มาจากตัวเราเองที่คิดไปเอง ตั้งความหวัง และเมื่อสุดท้ายไม่เป็นดังที่หวังไว้ คิดจะมาเสียดยกก็ไม่ทันเสียแล้ว หลายครั้งที่ต้องทนกับความทุกข์ที่เกิดขึ้น จนเมื่อเวลาผ่านไป เราก็คิดว่าพายุได้ผ่านพ้นไปแล้วหลายๆอย่างก็คงจะดีขึ้น แต่บางครั้งแก้วที่ร้าวแล้วถึงจะซ่อมยังงี้ก็ไม่สามารถซ่อมให้รอยร้าวหายไปได้ จนมาถึงจุดๆหนึ่งที่เรากำลังตั้งขึ้นมารับกับความเป็นจริง ว่ารอบตัวช่างว่างเปล่า เดินไปทำนู่นทำนี่แต่ก็ไม่สามารถจะรอดพ้นจากความทรงจำเก่าๆที่คอยมาหลอกหลอน คอยย้ำเตือนว่า ที่ๆว่างเปล่าตรงนี้เคยเป็นของใคร จากสาเหตุที่ได้กล่าวมาได้สะท้อนความรู้สึก อารมณ์ของข้าพเจ้าในการทำงานศิลปะ ด้วยผลกระทบที่เกิดจากจิตใจนี้เองที่ข้าพเจ้าได้หยิบเอาอารมณ์ของ ความผูกพันที่สูญเสียความรัก ที่มีทั้ง ความสุข ทุกข์ และเจ็บปวด หากหลงเหลือแค่ความทรงจำที่ก่อให้เกิดความทุกข์ต่อเนื่อง จนกลายเป็นความเหงา ที่ต้องอยู่คนเดียวอย่างเดี่ยวดาย ด้วยความรู้สึกล่องลอย ค้อยค่า บางครั้งมีความสับสน วุ่นวายที่เกิดขึ้นทั้งในความคิดและภายในจิตใจ ซึ่งนั่นก็หมายความว่าความคิดต่างที่เราสร้างขึ้นมา ทำให้เราขาดสติไม่สามารถควบคุมความคิดได้ตลอดเวลา ต่อไปในอนาคตหากตัวเราจะทำความเกี่ยวข้องกับใคร หรือทำความผูกพันกับใคร ในฐานะของคนพิเศษคงต้องใช้เวลา เพราะอดีตที่เป็นบทเรียนเก่าจะข้อมมาให้เราคิด เกิดความระแวง ไม่ไว้ใจ เสมือนกับเราได้สร้างกำแพงใสที่แม้จะมองเห็นทุกอย่างในการดำรงชีวิต แต่ก็ไม่สามารถที่จะเกี่ยวข้องหรือล่วงล้ำเข้ามาในจิตใจของเราได้ เพื่อป้องกันความเสียใจที่อาจเกิดขึ้นจาก ความผิดหวัง ที่ได้ให้ความผูกพันที่มากเกินไป แม้ความรู้สึกนี้จะไม่ได้รู้สึกตลอดเวลา แต่ความรู้สึกดังกล่าวก็จะปรากฏชัดเจนทุกครั้งเมื่อต้องเจอเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกัน

อิทธิพลที่ได้รับ

“ในด้านศิลปิน ศิลปะก็เหมือนกับชีวิต ไม่ต้องไปนิยมหรือหาความเข้าใจกับมันมากนัก นอกจากรับประสบการณ์จากมันมาให้เต็มที่เท่านั้น ศิลปะไม่ใช่สิ่งที่แยกจากตัวเรา มันเกิดและเติบโตพร้อมกับเรา พร้อมกับความสามารถที่เรามีอยู่ ถ้าในชีวิตเรา เราได้รับประสบการณ์ในสิ่งด้านใดที่เข้มข้นรุนแรงมาแล้ว คำกล่าวนี้เน้นการแสดงออกของประสบการณ์ที่เข้มข้นรุนแรงที่ศิลปินได้รับ วิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาและธรรมชาติแท้ของตัวศิลปิน”⁷

ข้อมูลต่างๆจากการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามาจากผลของการถูกกระทบทางด้านจิตใจ ยึดติดกับภาพทรงจำในอดีตอันเนื่องมาจากความผูกพันบนความรักที่ขาดหาย ที่เกิดขึ้นจากการพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก เป็นความเจ็บปวด เป็นทุกข์ จนเวลาผ่านไปในจุดๆหนึ่งผลของความผิดหวังเหล่านั้นก็กลายเป็น ความเหงา ที่ในส่วนลึกของจิตใจก็ยังหลงเหลือทิ้งความเศร้าเสียใจปนกับความสุขที่เคยได้รับ

จากความรู้สึกนั้นก่อให้เกิดจินตนาการ โดยที่การข้าพเจ้าได้ประสบการณ์ความรู้สึกจากความเหงาเหล่านั้นด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์งานจากสภาวะอารมณ์ข้างต้นมาใช้ในงาน โดยใช้บรรยากาศและสัญลักษณ์ต่างในการสื่อความหมาย

⁷ ชลูด นิ่มเสมอ, “ศิลปะคืออะไร”, เอกสารประกอบวิชาสัมมนาภาพพิมพ์ ภาควิชาภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543. (อ้างตาม) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญเตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

การศึกษาเกี่ยวกับความฝันและการบรรยายความฝัน ลัทธิอัตโนมัติ ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเวทมนต์มายา เครื่องมือของใช้ของชาวอานริยะ และสภาวะจิตไร้สำนึก (ที่เบรตงเรียกว่า Marvellous) รวมกันเป็นแนวทางที่พร้อมแล้วสำหรับการประกาศแถลงการณ์ครั้งแรกของลัทธิเหนือจริง⁸

คำว่าเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) อโพลินแนร์ กวีและนักวิจารณ์มีชื่อชาวฝรั่งเศสในขณะนั้นเป็นผู้ตั้งขึ้นในปี 1917 อโพลินแนร์ (Apollinaire) ผู้นี้มีบทบาทในวงการศิลปะสมัยใหม่มาก

คำว่าเซอร์เรียลลิสม์ที่อโพลินแนร์ตั้งขึ้นนี้ ครั้งแรกมีความมุ่งหมายเพื่อจะให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่ต่อมาภายหลังความหมายเพี้ยนไปเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับขบวนการของจิตไร้สำนึกที่เป็นไปอย่างเสรีโดยอัตโนมัติ กลายเป็นชื่อประชดสังคมไป ดังคำนิยามข้างล่างนี้

ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ นาม เพศชาย หมายถึงการแสดงออกอย่างเสรีของจิตไร้สำนึกอย่างบริสุทธิ์ ปราศจากสติควบคุม ซึ่งบุคคลแสดงออกทางการพูด การเขียนหรือด้วยวิธีการอื่นๆ เป็นหน้าที่ของจิตโดยตรง ที่ชักนำด้วยความคิด ปราศจากการปฏิบัติตามเหตุผล และนอกเหนือไปจากสุนทรียภาพ หรือการหมกมุ่นอยู่ในศีลธรรม

ในทางปรัชญา เซอร์เรียลลิสม์ ยึดหลักความเชื่อในสิ่งจะอย่างสูง ลึกลับ อันเป็นรูปลักษณะของความฝัน และความคิดที่ไม่ถูกชักนำ

จากคำนิยามของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ที่กล่าวนี้ ทำให้ทราบว่าลัทธินี้เกี่ยวข้องกับจิตไร้สำนึก ซึ่งเป็นระยะพอดิกัมป์ที่แพทย์ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (1856 – 1934) แห่งเวียนนาได้ประกาศการค้นพบของมนุษย์ว่า มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึกซึ่งเราฝังความอยากอันมิได้ชัดเจนเอาไว้จนเกิดทำให้รู้สึกถึงความป่าเถื่อนยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนของของจิตใจ

อังเดร บรุตอง (Andre Breton) ได้เป็นผู้สนับสนุนลัทธิเซอร์เรียลลิสม์อย่างแท้จริงผู้หนึ่ง บรุตองส์เป็นนักศึกษาแพทย์ สนใจการประพันธ์ และเป็นสมาชิกของลัทธิคาตาในฝรั่งเศสผู้หนึ่ง เขาเห็นด้วยกับจิตวิทยาที่ ฟรอยด์ได้ประกาศเกี่ยวกับจิตไร้สำนึก และจากผลการทดลองที่ฟรอยด์ได้นำการสังเกตในเชิงวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ในวงการจิตวิทยาเป็นครั้งแรก ผลจากการสังเกตทำให้ฟรอยด์พบโครงสร้าง และธรรมชาติของโรคจิต และโรคประสาทหลายประการ และฟรอยด์ยังได้แบ่งหลักใหญ่ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ตนค้นพบไว้ 3 ประการคือ

1. จิตไร้สำนึก และอิทธิพลของจิตไร้สำนึกมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็นชั้น ๆ คือจิตรู้สำนึก และจิตไร้สำนึก (Consciousness & Subconscious)

⁸ วิจารณ์ พิศนาคะ, โลกศิลปะ ศตวรรษที่ 20 : ค่านุภาพการพิมพ์, พิมพ์ครั้งแรก สิงหาคม พ.ศ. 2545, หน้า 194.

2. โครงสร้างของลักษณะแห่งจิตนั้นประกอบด้วยความอยากฝ่ายต่ำ การรู้จักปรับป้องกันตัว (Defence Mechanism) อย่างมีสติ การรู้จักสะกดกลั้น (Repression) และการสะกดกลั้นความอยาก (Super Ego)
3. ความสำคัญของความรู้สึกลงทางเพศ

จากจิตวิทยาของฟรอยด์ที่ได้ประกาศออกมาทำให้บรรดาสังเกตและนำเอาแนวความคิดมาเป็นหลักสำหรับยึดถือในแนวการเขียนคำอธิบายร่วมกัน (Manifestation) ของลัทธิเซอว์เรียลลิสซึม ในปี ค.ศ. 1924 อันนับได้ว่า ซิกมันด์ ฟรอยด์ ให้อิทธิพลต่อลัทธิเซอว์เรียลลิสซึม

ในคำอธิบายร่วมกัน (Manifestation) ของลัทธิเซอว์เรียลลิสซึมมีตอนหนึ่งเกี่ยวกับจินตนาการกล่าวว่า “จินตนาการเป็นส่วนประกอบอันสำคัญในการแสดงออกและจินตนาการนี้ก็คือจิตไร้สำนึก (Subconscious) นั่นเอง จิตไร้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกัน ซึ่งช่วยนำไปสู่การสร้างสรรคทางด้านศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกทุกวันขณะตื่น เป็นเพียงปรากฏการณ์ทางการแทรกแซงเท่านั้น (Phenomenon of Interference)” ความในคำอธิบายร่วมกัน (Manifestation) นี้ตรงกับความเห็นของฟรอยด์พอดี ฟรอยด์ กล่าวว่า ความฝันคือการแสดงออกในยามที่เราไม่ได้สติเต็มที่ เพราะยังหลับอยู่ นักจิตวิทยาใช้ความฝันเป็นเครื่องสืบสาวหาต้นตอแห่งความวิตกกังวล ความกลัว และใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์หาอดีต แต่ศิลปินใช้ความฝันเป็นแรงจูงใจ

ความฝันมีความหมายเพราะเป็นการแสดงออกของความปรารถนาอย่างแท้จริง ที่ฝังอยู่ใต้จิตไร้สำนึก

จากคำอธิบายร่วมกัน (Manifestation) อิทธิพลของจิตวิทยาที่ฟรอยด์ได้ประกาศดังกล่าวมานี้ ทำให้ลัทธิเซอว์เรียลลิสซึมมีลักษณะในการแสดงออกทางศิลปะ โดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ก. ทางด้านเรื่องราว (Theme)

1. เป็นเรื่องราวในอดีตที่มีความหมายต่อศิลปิน เช่น ความผิดหวัง ความรัก ความหยิ่งผยอง ความกลัว ฯลฯ
2. เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การแนะนำสั่งสอนในทางลบ คล้ายกับคา เป็นการมองในมุมกลับ
3. เป็นเรื่องราวที่ผสมกันระหว่างวัตถุที่มองเห็นด้วยตา และรับรู้ด้วยจิตใจ นึกหลับตาเห็นตลอดจนเรื่องราวที่คิด
4. เป็นเรื่องราวที่แสดงความสัมพันธ์ของอดีตและปัจจุบัน ด้วยเวลา อายุ ความผูกพัน ความน่าเบื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เป็นเรื่องราวที่เกิดจากจินตนาการของศิลปินเอง และเรื่องราวที่ศิลปินมีรอยประทับใจอยู่ มีความคิดผูกพันอยู่

ข. ทางด้านรูปทรงและวิธีการ (Method & Form)

1. ศิลปินแสดงออกด้วยสีที่มีความเข้มปานกลาง และให้ความรู้สึกนุ่มนวลบนผิวหน้าด้วยการเคลือบให้กลมกลืนกัน (Sur-face treatment)
2. ศิลปินแสดงออกด้วยวัสดุอื่นปนกับวัสดุที่ศิลปินผู้นั้นถนัด เช่น ทราซิปนกับสีน้ำมัน ทรายสีปนกับสีเทียน สีน้ำ ฯลฯ (Mixed media)
3. ศิลปินพยายามที่จะซ่อนสิ่งที่ต้องการแสดงด้วยเทคนิคของการเขียน เช่น เขียนวัตถุบนกระจกใส หรือเขียนความชัดเจนของสิ่งของคลุมเรื่องที่ต้องการแสดง
4. ศิลปินพยายามที่จะสร้างสรรค์ แสง เงา และสีขึ้นเอง หรืออาจกล่าวว่าเป็นบรรยากาศตามความคิดคำนึง โดยเฉพาะ (Imaginary Atmosphere)

ลักษณะของลัทธิเซอร์เรียลลิสซึมทางด้านเรื่องราว และรูปทรงที่กล่าวนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามความต้องการของศิลปินในการที่จะเลือกแสดงออกให้เด่น ๆ ตามแนวใด อย่างไรก็ดี ความมุ่งหมายของลัทธินี้ตามที่บุตรดองกล่าวไว้ พอจะช่วยให้ผู้สนใจบังเกิดแนวความคิดในการดูได้ คือ ความมุ่งหมายของเซอร์เรียลลิสซึมนี้ กลับกันกับคุณค่าทางการวิจารณ์ที่เคยมีมาเพราะว่าพวกเซอร์เรียลลิสต์จะพยายามถ่ายทอดวัตถุที่มองเห็นตามความจริงอย่างที่ตาเห็น และจะไม่สร้างงานให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ทางศิลปะที่มีอยู่แต่ก่อน และไม่กำหนดนิยามกฎเกณฑ์หรือวิธีการเก่า ๆ ด้วยผลงานของพวกเขาเซอร์เรียลลิสต์เปรียบเสมือนพาทนะ ซึ่งผู้ดูและศิลปินใช้ร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ศูนย์กลางของโลกแห่งศิลปะอย่างแท้จริง โลกที่วัตถุและความคิดพบกับ ผลงานเป็นเครื่องหมายของส่วนย่อยและส่วนรวมร่วมกัน ๆ และความงามของศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสซึมนี้ เป็นความงามที่เกิดจากความสันตะเทือน ความปວคร้าวที่เกิดกับมนุษย์ คล้ายกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะที่ใบหน้าปะทะลมเย็นจัดเมื่อเริ่มฤดูหนาว⁹

⁹ อารี สุทธิพันธ์, ศิลปะนิยม : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, พิมพ์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2535, หน้า 239-231.

อิทธิพลจากศิลปิน Rene Magritte

ศิลปินดังชาวเบลเยียม เกิดในปี ค.ศ.1898 ตายในปี ค.ศ.1967 เขาศึกษาศิลปะอยู่ที่สถาบันวิจิตรศิลป์บรัสเซลส์อะคาเดมี และจัดนิทรรศการของเขาครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2463 หลังจากที่เขาได้เห็นภาพจำลองแบบจิตรกรรมของ เด คิริโอ แล้วลักษณะผลงานยุคแรกที่เป็นแบบคิวบิสต์ของเขาก็ได้เปลี่ยนแปลงไป ความสนใจของมาริตต์ต่อความเป็นจริงอันมีลักษณะยากที่จะจำได้นั้นได้เริ่มขึ้นใน พ.ศ. 2463-70 นั้นเอง ตั้งแต่ พ.ศ.2470 จนถึง 2473 เขาได้อยู่ในกรุงปารีสประเทศฝรั่งเศส เป็นระยะ ๆ กับศิลปินลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ มาริตต์ไม่สนใจความคิดทางการเมืองฝ่ายซ้าย ดังที่หัวหน้าคนนี้ฝึกฝอย เขากับพอใจกับผลงานของ มาริตต์ เอ็นสต์ แต่ไม่สนใจในการทดลองเทคนิคของเอ็นสต์เลย มาริตต์มีความรู้สึกว่าจินตภาพ คำ หรือรูปสัญลักษณ์แตกต่างจากภาพจริงของสิ่งนั้นซึ่งในชีวิตจริงพวกเขาเชื่อตามการแปลความรูปภาพ มิใช่การจับสั้นในตัวเอง แต่มันเป็นวิธีทางการค้นหากระบวนการทางจิตใจ¹⁰

Rene Magritte นับว่าเป็นศิลปินที่ได้รับการกล่าวถึงมากในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ด้วยงานที่มุ่งเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของตัวศิลปิน อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับส่วนมากจะเป็นทางด้านแนวความคิดที่สอดคล้องกันในเรื่องการสูญเสียคนที่รัก ศิลปินสูญเสียแม่ ข้าพเจ้าสูญเสียพ่อสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับคือการใช้รูปทรง สัญลักษณ์เกี่ยวกับชีวิตและความตาย สิ่งที่เป็นจริงและสิ่งที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของอดีตและอนาคต

ภาพที่ 1

ชื่อศิลปิน Rene Magritte

ชื่อภาพ The Lovers

¹⁰ รศ.อัสนีย์ ชูอรุณ, จิตรกรรมสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตนอร์.2534)หน้า 128-130: เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากศิลปิน แอนดรู ไวเอธ (Andrew Wyeth)

โลกที่อยู่รอบตัวเรา ดูจะเว้งว่างมากทีเดียว ถ้าหากไม่มีโลกที่อยู่ในตัวเรา แอนดรู ไวเอธ เกิดเมื่อ ค.ศ. 1917 เป็นบุตรคนสุดท้องของครอบครัว เขาโชคดีมากที่บิดาเป็นครูของเขา ทั้งนี้ เพราะบิดาของเขาเป็นคนเขียนภาพประกอบหนังสือเด็กที่มีชื่อในยุคนั้น เขาได้รับการอบรมให้เป็น คนรู้จักสังเกตให้เข้าใจปัญหาและความจริง ทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อม เขากล่าวว่า

“บิดาของผม ได้สอนให้ผมเป็นคนใคร่รู้ และมองลึกลงไปในโลกของความจริง” บิดาของเขาได้เน้นถึงความละเอียด มองลึกถึงมิติที่สาม แม่นยำทั้งรูปทรงและการสร้างที่เหมือนจริง นิสัยนี้ถ่ายทอดให้แอนดรูจนหมดสิ้น ผลงานของแอนดรูจึงละเอียดละไมเหมือนแกะออกมาจาก ภาพถ่าย ไม่ว่าจะเห็นหญ้า นก ต้นไม้ แรงเงา เขามีความแม่นยำที่จะมองสิ่งเหล่านี้ได้อย่างน่าทึ่ง

ภาพที่ 2

ชื่อศิลปิน แอนดรู ไวเอธ (Andrew Wyeth)

ชื่อภาพ Christina's World (1948)

ขนาด 34'w x 24'h

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3
ชื่อศิลปิน แอนดรู ไวเอธ (Andrew Wyeth)
ชื่อภาพ Christina's World (1948)

ภาพที่ 4
ชื่อศิลปิน แอนดรู ไวเอธ (Andrew Wyeth)
ชื่อภาพ American painter (born 1917)

คนที่รู้เรื่องของเขา ย่อมเข้าใจดีว่า โลกของเขามีแค่โลกศิลปะ หากแต่มีอีกโลกหนึ่งที่อยู่ในตัวเขา ดังภาพเขียนของเขาที่ชื่อ Christina's World เป็นภาพที่มีชื่อเสียงมากภาพหนึ่ง เขาเห็นว่า คริสติน่า ออลสัน สาวร่างพิการจากโรคโปลิโอ พยายามจะเคลื่อนไหวตัวไป ความรู้สึกของเขา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะนั้นคือ ความหงายหงายเปล่าเปลี่ยว มันเป็นความรู้สึกที่เหมือนกัน ทั้งใจเธอและใจเขา ดังนั้น จึงเท่ากับว่า ภาพนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรที่เขาอยู่

แอนดรูใช้ชีวิตในมลรัฐเมน เขาสร้างงานศิลปะอย่างทุ่มเทชีวิตจิตใจ ในรัฐนี้มีหลายสิ่ง โดยเฉพาะสภาพภูมิประเทศที่มีทิวทัศน์สวยงาม ช่วยให้เขาเกิดจินตนาการได้อย่างมากมาย

ชีวิตแอนดรู ว่าไปแล้วก็ไม่มีอะไรโดดเด่นมากนัก ที่สำคัญคือ ตัวความคิดของเขาที่ เข้าใจทั้งโลกของตัวเองและโลกภายนอก ที่น่ารักคือ เขาเป็นคนมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ

ในปี ค.ศ. 1960 เขาได้แสดงภาพสีน้ำมันที่ห้องสมุด วิลเลียม เจ. แพนสเวิร์ธ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ ริกแลนในรัฐเมน แต่กับที่อิงแลนด์แล้วเขาไม่เคยแสดงผลงานเลย

แอนดรู คุณจะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับศิลปินทั่วไป กล่าวคือการสร้างงานของเขานั้น ไม่ใช่สร้างงานตามที่ตาเห็น แต่สร้างงานตามที่ใจเห็น คือโลกภายในของตัวเอง นั่นก็คือ การเป็น ศิลปินนั้นต้องเข้าใจโลกของตัวเองเสียก่อน ความงามที่เห็นนั้นเป็นการแสดงออกซึ่งความงามจาก ใจเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่จากรูปทรงภายนอกที่ตาเห็น ดังนั้นศิลปินจะต่างจากช่างเขียนก็คือว่า ช่างเขียนจะเขียนรูปเท่าที่ตาเห็น เป็นความงามทางรูปทรง ศิลปินจะเขียนความงามจากใจหรือจาก ความรู้สึก เพียงอาศัยรูปทรงภายนอกที่ตาเห็นนั้นเป็นสื่อในการแสดงออกเท่านั้น

ข้าพเจ้าชอบการชอบบรรยากาศ การจัดวางองค์ประกอบของเขา ตัวงานสื่อถึงอารมณ์ ของตัวละครในภาพได้เป็นอย่างดี และการเก็บรายละเอียดของเขาก็น่าชื่นชม ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพล มาในเรื่องของบรรยากาศ การวางภาพ ที่มุ่งเน้นการสื่ออารมณ์เป็นหลักของข้าพเจ้าคือ สื่ออารมณ์ บางอย่างจากการพลัดพราก การหายไปของสิ่งสำคัญ เหลือเพียง ความเหงาที่มาควบคุมความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพล จากศิลปิน Jeon Gi-ok

“ถึงแม้ว่ารูปของฉันทัน จะมีสีสันและลายเส้นที่ดูสบายตา น่ารัก แต่ทว่าความหมายไม่ได้เป็นไปตามนั้น”

Jeon Gi-ok เป็นชาวเกาหลี เธอจบการศึกษาจาก Duk Sung women is University กรุงโซล ในสาขา Oriental Painting ซึ่งเธอเริ่มต้นจากการวาดภาพด้วยพู่กันจีนครั้งแรกที่นี้ ก่อนที่จะไปเรียนต่อในด้านการศึกษาเขียนพู่กันจีนชั้นสูงที่ Central Academy Of Fines art ณ เมือง ปักกิ่ง ประเทศจีน และปัจจุบันเธอได้มาเปิดโรงเรียนสอนศิลปะ ที่เน้นนำหนักในเรื่องการใช้พู่กันจีนเขียนลงบนกระดาษข้าว ณ บ้านของเธอ บริเวณเขตพญาไทย

ภาพวาดของเธอส่วนใหญ่เป็นหมึกจีนสี ที่มีสีสันสดใส ลายเส้นเรียบง่าย ไม่พิถีพิถัน คล้ายลายเส้นของเด็ก บรรยากาศภายในภาพส่วนใหญ่เป็นไปในแบบกึ่งจริงกึ่งฝัน และเปิดกว้างแก่การตีความ มิติในการวาดภาพส่วนมากของเธอค่อนข้างแบน ซึ่งอาจจะอนุมานได้ว่า เป็นลักษณะที่สืบทอดมาจากงานพู่กันจีนในแบบดั้งเดิม และมีหลายภาพที่ใช้ลักษณะเด่นเฉพาะตัวของกระดาษข้าวให้เป็นประโยชน์ (การซึมเข้าหากันของสี คล้ายกับการวาดสีน้ำบนกระดาษ) และยังมีงานส่วนหนึ่งซึ่งใช้เทคนิคผสม มาประกอบกับภาพเขียนหมึกจีนสีบนกระดาษข้าวเพื่อสื่อความหมาย ที่บอกเล่าเรื่องสตรีผู้หนึ่ง ซึ่งสมรสและมีบุตรสาว ๓ คน กับคนรักชาวไทย ที่ไปพบเจอกันที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและพากันมาตั้งรกรากอยู่ในประเทศไทย เธอเป็นทั้งแม่ เป็นครูสอนศิลปะและเป็นภรรยาที่ดีไปพร้อมกัน และเธอก็ต้องปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ภายใต้ความกดดันของสายตาหลายคู่ ที่คาดหวังกับเธอ เธอจึงสะท้อนความรู้สึกที่ผสมผสานทั้งความรัก ความกดดัน ความสุข ออกมาทางภาพเขียน คล้ายกับจะให้ภาพเขียนเป็นสื่อกลาง เชื่อมระหว่างตัวเธอ และอิสรภาพที่เธอใฝ่ฝัน

นอกจาก Jeon Gi-ok จะวาดภาพด้วยหมึกจีนแล้ว เธอยังมีโอกาสดำเนินการศึกษาการทำเครื่องปั้นดินเผา จากอาจารย์ สุโรจนา เศรษฐบุตร อีกด้วย ซึ่งงานเครื่องปั้นดินเผาของ Jeon Gi-ok นับเป็นงานเครื่องปั้นดินเผาขนาดกลาง ที่ยังคงไว้ซึ่งบรรยากาศจริงกึ่งฝัน(ที่ค่อนข้างไปทางฝันร้าย)คล้ายกับงานภาพเขียนของเธอ

การที่ Jeon Gi-ok เปลี่ยนลักษณะการทำงาน จากงาน 2 มิติ(ภาพวาด) มาเป็น 3 มิติ (งานปั้น) นั่นก็คล้ายกับการข้อนความคิดฝัน ที่เคยปรากฏอยู่บนระนาบ 2 มิติ มาเป็นสิ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมจับต้องได้ โดยที่เนื้อสารไม่ได้เคลื่อนย้ายถ่ายเทไปทางอื่นแต่อย่างใด

สิ่งที่ได้รับคือความสอดคล้องของแนวความคิดของเธอกับข้าพเจ้า ที่วิไลหาและต้องการความรู้สึกบางอย่างที่หายไป การสร้างสรรค์ที่ดูเรียบง่าย และแสดงความรู้สึกทั้งสุขและทุกข์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5
 ชื่อศิลปิน จอห์น จิโกะ (Jeon Gi-ok)
 ชื่อภาพ Seat
 ขนาด 90 x 135 ซม.

ภาพที่ 6
 ชื่อศิลปิน จอห์น จิโกะ (Jeon Gi-ok)
 ชื่อภาพ Journey
 ขนาด 110 x 74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากการสังเกตและประสบการณ์

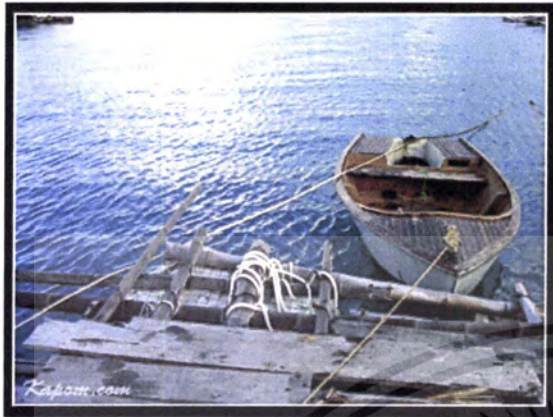
ข้าพเจ้าคิดว่า ความเหงา ได้กลายเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับมนุษย์ทุกคน ถึงจะมีชีวิตเพียบพร้อมเพียงใดแต่ในห้วงลึกของจิตใจก็ได้รับรู้สึกขาดหาย และต้องการบางอย่างมาเป็นส่วนเติมเต็มเพื่อให้ชีวิตได้ดำเนินต่อไป และความรัก ได้มีอิทธิพลอย่างมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ความรักเป็นเสมือนขุมพลัง เป็นเสมือนแรงบันดาลใจ ที่คอยผลักดันให้เราทำทุกสิ่งทุกอย่างอย่างมีความหวัง หากเราได้กลับมามองย้อนดูเราจะรู้ว่าทุกอย่างคือความรัก ความสุขก็คือรัก ความทุกข์ก็คือรัก อีกด้านหนึ่งเราก็ได้เห็นได้ว่า ความรักได้นำมาซึ่ง 2 ความรู้สึกที่ขัดแย้งและไม่อาจแยกจากกันได้ ในเมื่อมนุษย์ทุกคนล้วนมีจิตใจ มีความรู้สึกที่จะรัก ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่เราจะเห็นผลที่เกิดจากความรักมีพลังขนาดไหน ทั้งสมปรารถนา และผิดหวัง บางครั้งเราก็โทษซึ่งสิ่งที่มองไม่เห็นหรือพิสูจน์ไม่ได้ เพียงเพื่อปลอบประโลมใจให้ บรรเทาความทุกข์ซึ่งเกิดจากความเจ็บปวดเหล่านั้น เมื่อความรักได้เกิด อารมณ์ติดติดกับสิ่งอันเป็นที่รักก็ตามมา เรียกว่าความผูกพัน ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งนี้แหละที่เป็นต้นเหตุของความเหงา เพราะหากไม่สมหวังในสิ่งที่ผูกพัน ความรู้สึกนั้นจะคอยหลอกหลอน ถึงแม้เราจะพยายามหาสิ่งใดมาทดแทนก็ไม่สามารถชดเชยความรู้สึกเหล่านั้นได้

หลายคนที่มีสมหวังในสิ่งอันเป็นที่รัก แน่ใจว่าต้องมีอีกหลายคนที่มีผิดหวัง จบตัวเองให้จมอยู่กับความเหงาและพยายามหาสิ่งอื่นมาทดแทนความอ้างว้าง ความโดดเดี่ยวเหล่านั้นให้เร็วที่สุด และข้าพเจ้าก็เห็นเหตุของความทุกข์ได้เกิดขึ้นจากคนใกล้ตัว ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ น้อง หรือเพื่อน แม้สัตว์เลี้ยงของเรายังเหงาได้เลย ความเหงาไม่ใช่ว่า การที่หนึ่งอยู่คนเดียวแล้วทำให้เกิดความเหงา บางครั้งการที่เราได้อยู่ในกลุ่มชนมากมายก็ทำให้เราเหงาได้เช่นกัน

83803

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากภาพยนตร์

หว่อง กา ไว

ภาพยนตร์ศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่คุณกำกับได้สร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมาโดยผ่านทางสื่อทางด้านภาพและเสียงนำมาประกอบจนกลายเป็นเรื่องราว ให้ผู้ชมได้รับรู้ถึง ความสุข ทุกข์ เหงา เศร้า และภาวะทางอารมณ์อื่นๆ ผู้กำกับบางท่านอาจนำเสนอเหตุการณ์ของเรื่องราวเป็นจุดเด่น บางท่านอาจใช้ความสวยงามของฉากและบรรยากาศเป็นหลัก บางท่านใช้สิ่งที่กล่าวมาเป็นเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อถึงภาวะทางอารมณ์

อาทิเช่น หว่อง กา ไว หนึ่งในผู้กำกับที่ถ่ายทอดเรื่องราว โดยเน้นอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในตัวละครเพื่อถ่ายทอดถึงความรู้สึก ผลงานของหว่อง กา ไว มักเน้นถึงการถ่ายทอดถึงความรู้สึก ซึมเศร้า เปลี่ยวเหงาภายในจิตใจ ที่ส่วนใหญ่ล้วนเกิดเกิดขึ้นจากความรักที่ไม่สมหวัง ในรูปแบบของภาพยนตร์ฟิล์มขาวดำ ลักษณะทั่วไปของความเป็นฟิล์มขาวดำก็คือการถ่ายทอด ด้านมืด ของมนุษย์ที่ว่า ขาวดำ ตามธรรมชาติของหว่องกาไวไม่สำคัญว่าต้องเป็น ด้านมืด ตามความหมายในแง่ลบเสมอไป หากเอกลักษณ์เฉพาะในส่วนนี้ถูกนำมาปรับปรุงมุมมองเสียใหม่...มนุษย์หาได้มีแต่ด้านซึ่งหมุกมุ่นอยู่ในวังวนของกิเลส, ตัณหา, อาชญากรรม หากแต่ยังมีมิติที่ซับซ้อนกว่าอีกหลายเท่า แม้จะมีได้ดำรงอยู่โดยทำทฤษฎีหรือกรอบศีลธรรม ก็ยังขาดการยอมรับ, ขนบและวิถีปฏิบัติ โดยคนหมู่มากอยู่ดี สิ่งที่เราพบเห็นในหนังของหว่องกาไวอาจคล้ายฟิล์มขาวดำตามบรรทัดฐานดั้งเดิม ข้อสำคัญ ที่เห็นได้ชัดมาก (ซึ่งทำให้หนังของเขาเป็นที่ยอมรับในเวลาอันรวดเร็วตามไปด้วย) ก็คืออารมณ์อ่อนไหวภายใต้ความโรแมนติก ซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบที่เก่าแก่ของวรรณกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ Chungking Express

ข้าพเจ้าสามารถรับรู้ถึงบรรยากาศของความเหงาผ่านสื่อภาพยนตร์ ในหลายๆเรื่องของเขาได้อย่างชัดเจน อย่างเรื่อง Chungking Express ... คารวสองคนนั้นก็เช่นกัน ต่างร่ำพันถึงผู้หญิงในอดีต หนึ่งผูกพันกับวันหมดอายุบนกระป๋องสับประรด อีกหนึ่งพร่ำเพ้อกับตุ๊กตามีหมีที่ไร้ชีวิต มีเพียงอารมณ์โหยหารักเท่านั้นในใจของคารวทั้งคู่ ผู้ซึ่งไม่เคยเกาะกุมด้ามปืนของเจ้า

ภาพบรรยากาศในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

มนุษย์เราทุกคนต่างเคยรู้จัก ความเหงา ที่เกิดจากการพลัดพรากกับสิ่งอันเป็นที่รักกันมาด้วยแล้วทั้งนั้น ยิ่งกับความรู้สึกที่เราได้จำกัดความว่า ความรัก ที่เกิดขึ้นจากความผูกพันลึกซึ้ง หากเราให้ความซื่อสัตย์กับความรูสึกนั้นมากขึ้นเท่าไร เหมือนที่เรายังคงดอกย้าชำเติมตัวเองด้วยน้ำตาของความเจ็บปวด เสียใจ เมื่อความรักได้หายไป ก็เหมือนมีอะไรบางอย่างในชีวิตได้หายไปด้วย คงเหลือความผูกพันเก่าๆให้ย้อนกลับไปคิดถึงระยะเวลาที่เคยใช้ชีวิตในร่วมกัน และในช่วงเวลาสถานะของความเหงาที่เองที่ทำให้เรากลับมาย้อนคิดถึง เหตุ ผล ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นอดีตที่มีทุกข์แต่ก็ยากที่จะลืม เพราะมีอีกหลายช่วงเวลาในอดีตที่เราเคยได้รับความสุขบนความรักที่เกิดขึ้น บางครั้งความสุขกับความทุกข์ก็ปะปนกันไปมาในเวลาเดียวกัน จนไม่สามารถแยกความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวได้คงเหลือเป็น ภาพในความทรงจำที่ฝังลึกถึงเวลาจะผ่านไปเท่าไรแต่ความทรงจำนั้นก็จะยังคงอยู่ในใจเราเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์

สำหรับผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด “ความเหงา” การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามาจากผลของการถูกกระทบทางด้านจิตใจ ดังนั้นในการค้นคว้าสร้างสรรค์ การให้ความสำคัญเรื่องการแสดงออกของจิต ตั้งแต่จิตรู้อำนาจจนถึงระดับอันซับซ้อนของจิตไร้สำนึก โดยกระบวนการการแสดงออกมานั้นอยู่ในลักษณะของความฝัน จิตนาการ ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าในชุดนี้เน้นเรื่องแนวความคิดเป็นส่วนสำคัญ ด้วยการที่มีเรื่องที่แสดงออกมียุ่่มาก จำทำให้มีภาพปรากฏมากมายในความคิด จึงต้องวิเคราะห์หาความหมาย ความรู้สึกในภาพเพื่อพัฒนาถักทอให้เกิดความสัมพันธ์ให้สอดคล้องกันทั้งด้าน องค์ประกอบ และเนื้อหา รวมทั้งการพัฒนาประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

การดำเนินงานและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินงานจากประสบการณ์จากความรู้สึกที่ได้กล่าวมาข้างต้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ ความสนใจ ที่มีต่อเนื้อหาสาระของเรื่องที่ศึกษา แล้วเลือกสรรในส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ก่อนนำมาใช้ในการปฏิบัติ และขั้นตอนในการสร้างสรรค์ มี 3 ขั้นตอนคือ

1. การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล
2. การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ
3. การสร้างผลงานจริง

การเก็บข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล

จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า และหาข้อมูลเพิ่มเติมจากบุคคลอื่นที่มีประสบการณ์เดียวกัน ที่แสดงความคิดเห็นในสังคม ด้วยการระบายความรู้สึกผ่านสื่อต่างๆของพวกเขา ไม่ว่าจะทางอินเทอร์เน็ต โคอาร์ทที่เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นเข้ามาอ่าน ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากนักกวีมากมายที่ได้เขียนบทกลอนไว้เพื่อแสดงความรู้สึก จากหนังสือที่มีอยู่มากมายบ้างเขียนเล่าประสบการณ์ชีวิตตัวเอง คู่มือ แม่ละครโทรทัศน์หนังต่างๆที่เราว่าน่าแน่า ก็มีความรู้สึกของความเหงา ในความรู้สึกแต่ละคนของเขาเหล่านั้นได้มาสะท้อนมุมมองต่างๆให้เราได้เห็นและเก็บมาพิจารณาในการแก้ปัญหา เพื่อจะได้สร้างกำลังใจในการดำรงชีวิตต่อไปอย่างมีความหวัง ข้าพเจ้าเชื่อว่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะก็เป็นหนทางที่ดีที่สุดทางหนึ่งในการรักษาจิตใจที่บอบช้ำ และเป็นพลังให้ดำเนินชีวิตในเส้นทางที่ถูกต้อง งดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ

การสร้างภาพร่างข้าพเจ้าได้ใช้รูปแบบเนื้อจริง ที่มาจากแรงบันดาลใจของอารมณ์ความรู้สึกทางจิตใจที่ถูกกระทบทางด้านความรัก โดยมุ่งให้ตัวงานได้แสดงออกถึง ความเหงา จากอดีตที่หลงเหลือไว้ซึ่งภาพแห่งความทรงจำ จึงได้สร้างมโนภาพขึ้นมาอยากให้ตัวงานได้แสดงออกถึงแนวความคิดตามอารมณ์ ของความเหงา รวมทั้งการเลือกใช้สัญลักษณ์ต่างๆตามความรู้สึกเหงาในแบบข้าพเจ้าในผลงาน และการหาข้อมูลต่างๆเพิ่มเติมจึงนำไปสู่การสร้างภาพร่างเป็นรูปคนเพศหญิงที่ตัดทอนแล้วในภาพแทนตัวข้าพเจ้าในลักษณะท่าทางของกิริยา นั่ง ยืน คูแล้วไม่มั่นคง ลักษณะอาการครุ่นคิดแสดงออกถึงอารมณ์หวนไหว เสรีร่า ท้อแท้ ก้อนเมฆดำ ท้องฟ้าอึมครึมและสายฝนแทนความ เสียใจ เจ็บปวด ที่เกิดขึ้นจากการขบคิดในความคิดของตัวเอง และคนที่เป็นทุกข์ก็คือตัวเราเอง แอ่งน้ำแทนน้ำตาของความเสียใจ เรือลำใหญ่ที่นั้งอยู่เปรียบเสมือนยานพาหนะที่แทนสถานะของการเดินทาง เลือกที่จะแยกจากไป หรือเป็นการถูกทิ้งออกมาจากที่ใดที่หนึ่ง ถูกปล่อยให้ลอยลำอยู่ในทะเลแห่งความคิดขี้ ขี้ซำซาก และเรือลำน้อยแทนความรู้สึกเล็กๆภายใต้จิตใจที่โดนบีบคั้น ให้ดูด้อยค่า ล่องลอย ไร้ที่พึ่ง และต้องการการปกป้อง ซึ่งในขณะที่เดียวกันก็ดูเหมือนว่าเป็นกำลังใจเล็กๆที่เกิดขึ้นภายในใต้จิตสำนึกให้สู้ต่อไปในสภาวะอารมณ์ของความเหงาที่เกิดขึ้นจากความเสียใจ โดยภาพร่างมีทั้งหมด 3 ชุด ชุดละ 6 ชิ้น ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างในชุดนี้มีทั้งหมด 6 ชิ้น โดยแต่ละชิ้นจะแสดงออกถึง ความเหงา เศร้า เสียใจ ความรู้สึกที่ขาดหายไป จากบรรยากาศที่ดูฝันๆ ท้องฟ้าว่างเปล่าอิมคริมเป็นอีกมิติหนึ่งของความว่างเปล่า ล่องลอย สายฝนที่โปรยปรายเป็นสีดำ ตรงกันข้ามกับสายฝนสวยงามที่แสดงออกถึงความชุ่มฉ่ำ ชื่นใจ ใช้สัญลักษณ์ของเรือในการสื่ออารมณ์ทางจิตใจ มีการจัดวางองค์ประกอบให้ซ้อนๆ กันของรูปทรงคน เพื่อให้เกิดเป็นมิติหนึ่งในระยะเวลาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเว้นที่ว่างในรูปทรงคนแทนอารมณ์ความรู้สึกที่ขาดหายไป

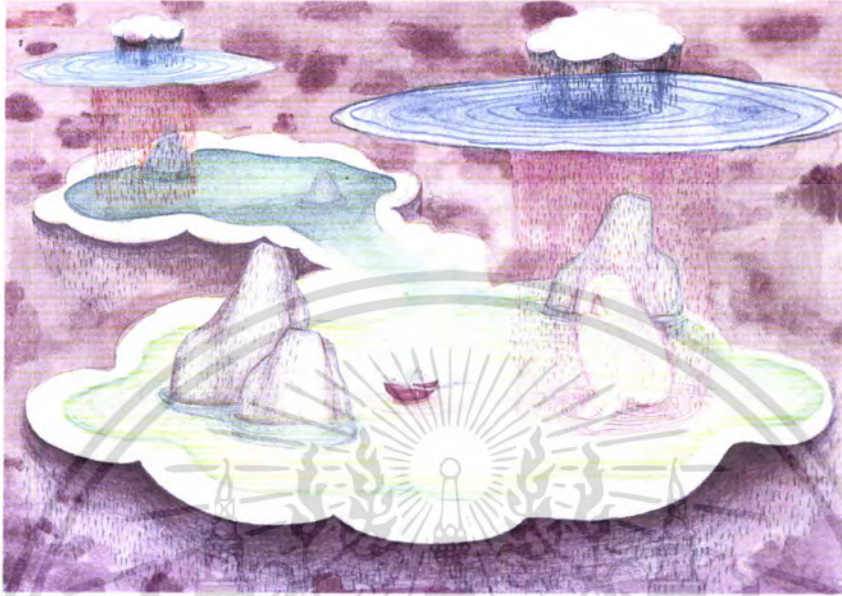
ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือภาพร่าง ชิ้นที่ 3 กับ 5 เนื่องจากทั้ง 2 ชิ้นที่ได้รับการเลือกมา ได้ให้อารมณ์ความรู้สึกของ ความเหงา ความเสียใจของการพลัดพรากจากคนอันเป็นที่รัก ด้วยบรรยากาศ การวางองค์ประกอบ และรายละเอียดที่สมบูรณ์กว่าชิ้นอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

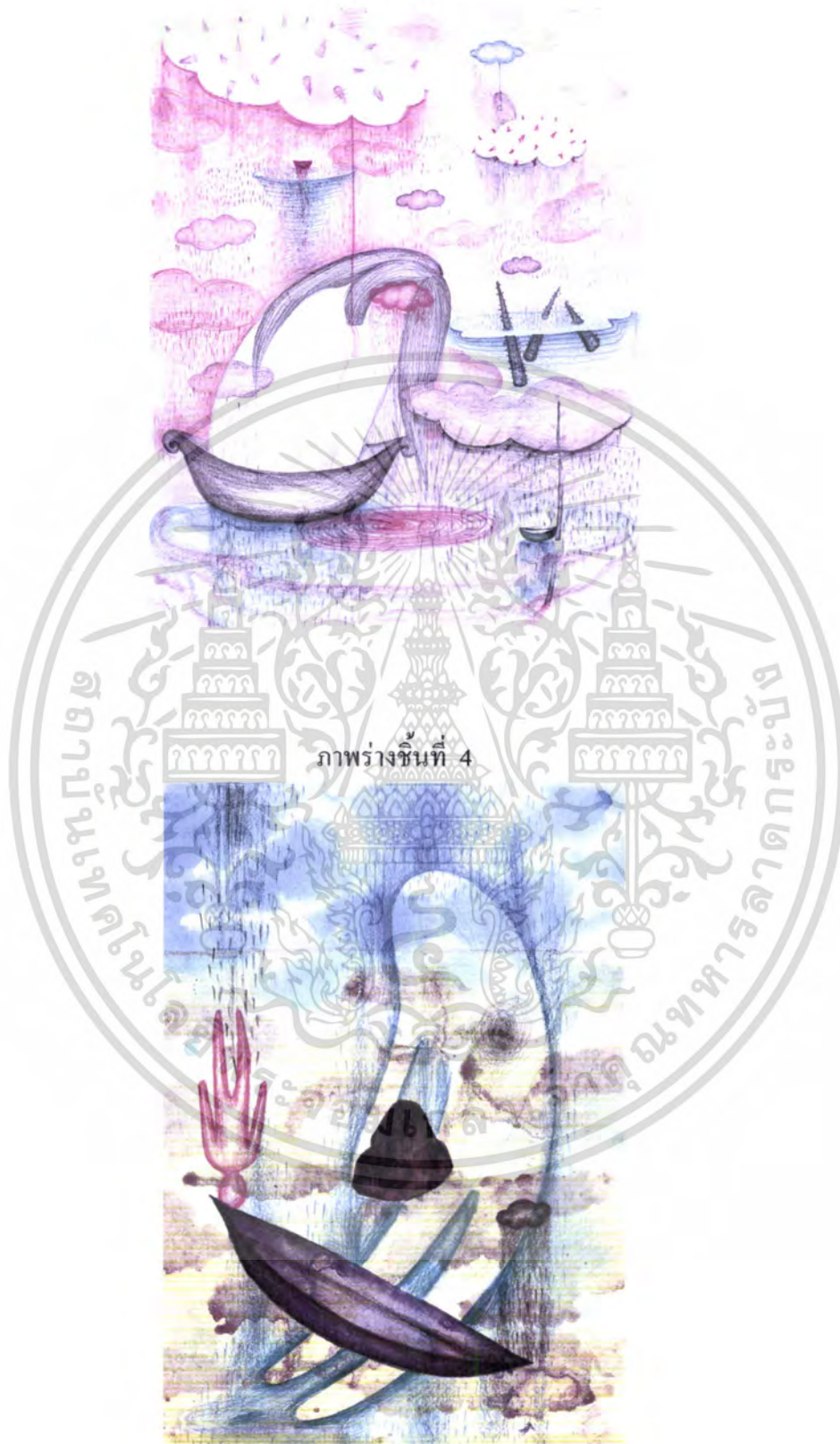

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่างที่ 2

ในภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวน 6 ชั้น โดยยังคงใช้สัญลักษณ์เด่นๆ เหมือนเดิม แต่มีการพัฒนาจากภาพร่างชุดที่ 1 มีการปรับเปลี่ยนมุมมองต่างๆ ของภาพร่างเพื่อความไม่ซ้ำกัน ทั้งพื้นที่ว่างชัดเจนเน้นความรู้สึกขาดหายไป ในชุดนี้เริ่มเกิดสัญลักษณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากชุดที่ 1 เข้ามา คือ เรือที่กำลังจม หรืออาจจะลอยคา ทั่วๆ ที่จมไปครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าแทนความรู้สึกที่หมดหวัง ไร้ซึ่งเรี่ยวแรง คนกลับหัวแสดงทัศนคติถึงความเปลี่ยนแปลงไป ความขัดแย้ง

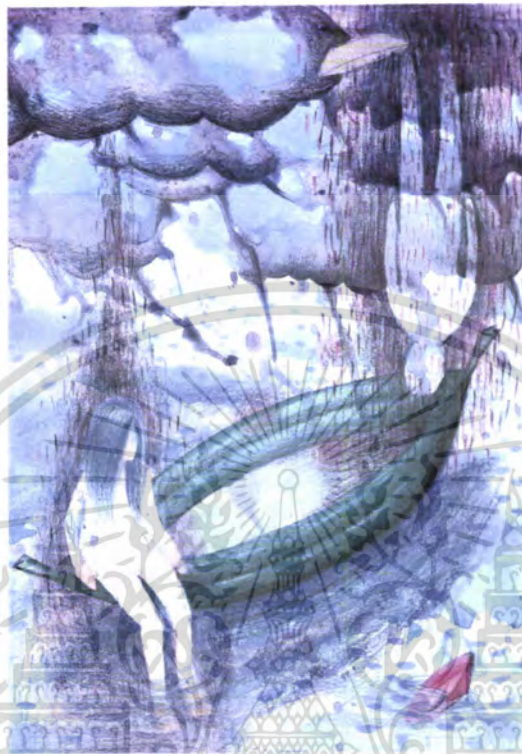
ภาพร่างที่นำมาขยายผลงานจริงคือ ภาพร่างชั้นที่ 2 และ 3 เนื่องจาก สี ที่ดูไม่หม่นกว่าชุดแรกนัก เส้นสีรอบนอกของผู้หญิง เป็นสีเทา ชั้นที่ 2 มีความขัดแย้งของสีอย่างชัดเจน ขัดกับพื้นที่ท้องฟ้ากับทะเล ที่ดูสีสวยสบายตา ในชั้นที่ 3 มีการจัดวางก้อนเมฆดูมีมิติมากกว่า ชั้นอื่นๆ และทั้ง 2 ชั้น สื่อถึงอารมณ์เปรียบเทียบกับความเหงาได้ดีกว่าชั้นอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพร่างจีนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพร่างจีนที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวน 6 ชิ้น ข้าพเจ้าพยายามปรับสัญลักษณ์ต่างๆให้มุมมองเปลี่ยนไป บางชิ้นงานก็นำสัญลักษณ์บางอย่างมารวมกันเพื่อให้เข้ากับแนวความคิด และเพิ่มรายละเอียดต่างๆมากขึ้น การวางองค์ประกอบของภาพและสีได้แสดงความคลุมเครือ เว้งว้าง ค่อนข้างคลุม ตามความรู้สึกที่เพิ่มเติมขึ้นมาบน ความเหงา ก็คือความหวาดกลัว กลัวการกลับมาของคนที่เราไป เพราะหากเราอยู่ในจุดๆหนึ่ง บนความเหงาที่มีเพียงความเจ็บสงบ ในตอนนั้นเราก็จะมีเวลามากพอที่จะหยุดคิดพิจารณา เหตุ ผล ที่ว่า ทำไม่ต้องเสียใจ และควรอยู่เพื่อใคร เมื่อนั้นเราก็จะได้พบคำตอบด้วยตัวของเราเอง

ภาพร่างที่นำมาขยายผลงานจริงคือ ภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 5 เนื่องจากวางองค์ประกอบและรายละเอียดของสภาพแวดล้อมดูน่าสนใจกว่าชิ้นอื่นๆ บรรยากาศของภาพร่างเข้ากับความรู้สึกเหงา ได้ลงตัวชัดเจนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างสรรค์ผลงานจริง

จากภาพร่างสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริง เทคนิคเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผลงานออกมาสมบูรณ์และเหมาะสม เพื่อที่จะสอดคล้องกับรูปแบบ เนื้อหา ที่รวมเข้ากับจินตนาการส่วนตัวมาผสมผสานกับความเข้าใจทางด้านขบวนการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ที่สุด

กระบวนการสร้างงาน

ผลงานชุดนี้สร้างสรรค์ขึ้น โดยกระบวนการทางภาพพิมพ์ ด้วยวิธีการของภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph) โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ นำแผ่นอลูมิเนียมมาล้างทำความสะอาด สร้างสรรค์ในกรรมวิธีของภาพพิมพ์พื้นราบ ทำการกัดกรด และปิดหน้าเพลทด้วยกาวบริสุทธิ์ ทิ้งไว้สักพัก เช็ดทำความสะอาดด้วย น้ำมันสน และทินเนอร์ ต่อมาเช็ดหน้าเพลทด้วย เรดแลคเกอร์ จากนั้นนำสีหมึกที่ผสมไว้มาพิมพ์ด้วยวิธีการกลิ้งสี วางกระดาษ และเข้าแทนพิมพ์ จนสำเร็จออกมาเป็นผลงาน ซึ่งขั้นตอนการทำศิลปะนี้พจนานุกรมมีดังต่อไปนี้

วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

1. เพลทอลูมิเนียม ขนาด 60x80 เซนติเมตร
2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์และสร้างเทคนิคลงบนพื้นผิวของแม่พิมพ์
 - ดินสอไข (Mitsu-Bishi Dermatograph No.7600)
 - ทูช (Tusche)
 - รับบึงอิงค์ (Rubbing Ink)
3. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ทางเคมี
 - น้ำมันสน (Turpentine)
 - น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)
 - น้ำ
 - กรดฟอสฟอริก (Phosphoric)
 - กาวบริสุทธิ์ หรือกาวกระถิน (Alabic Gum)
 - เรดแลคเกอร์ (Red Lacquer) สำหรับเป็นตัวรับหมึก
4. อุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงาน
 - กระดาษสำหรับพิมพ์ ฟาเบรียโน (Fabriano)
 - กระดาษฟู่สำหรับพิมพ์ทดสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แผ่นกระดาษทำสัญลักษณ์ สำหรับบอกตำแหน่งในการวางกระดาษพิมพ์
- แผ่นรองพิมพ์
- สีส้มิกพิมพ์ออฟเซต
- ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมสีหมึกพิมพ์ให้หนืดตัว
- มีเดียม (Medium) สำหรับผสมสีหมึกพิมพ์ให้มีความใสขึ้น
- ฟองน้ำ สำหรับชุบน้ำ เช็ดหน้าเพลทระหว่างพิมพ์ ป้องกันหน้าเพลทแห้ง

5. อุปกรณ์ทำความสะอาดแม่พิมพ์

- ผ้าสาธู
- เศษผ้าขี้ด
- ฟองน้ำเซลลูโลส

กรรมวิธีการสร้างแม่พิมพ์ ภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

1. นำเพลทอลูมิเนียม ที่ใช้สำหรับภาพพิมพ์หิน ทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ด้วยกรดซัลฟูริกที่ผสมน้ำในอัตราส่วน 1:5 ล้างคราบสิ่งสกปรกที่ติดค้างอยู่บนผิวหน้าเพลทให้หมดไป แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาดช้บน้ำด้วยกระดาษฟรุฟ แล้วจึงนำมาตากไว้จนหน้าเพลทแห้งสนิท

2. ทำการลอกงานจากแผ่น ไซท์ขยายแบบมาจากภาพร่างของจริง ด้วยวิธีการที่ใช้เกรของสีที่เห็นชัดเจนบนด้านหลังของแผ่น ไซท์ แล้วนำแผ่นนั้นวางทาบลงบนแผ่นเพลท เขียนทับลงบนลายที่ลอกไว้ เพื่อให้เส้นรอบนอกของรูปทรงที่ต้องการติดลงบนหน้าเพลท

3. ทำการเขียนหน้าเพลทโดยใช้ดินสอไขมิดซูบิชิ เบอร์ 7600 เขียนลงบนเพลทส่วนที่ต้องการ ซึ่งในบางจุดของตัวงานบนแม่พิมพ์ในการสร้างสรรค์ เราสามารถคลี่คลาย โดยเลือกใช้เทคนิควิธีการอื่นเพื่อให้เกิดพื้นผิว ที่น่าสนใจขึ้นมาได้ เช่น

3.1 การทำเทคนิค ทูช (Tusche) คือการนำก้อนทูลงบนภาชนะ ควรจะเป็นเครื่องเคลือบ เพื่อให้เนื้อของก้อนทูลเกาะบนภาชนะ จากนั้นเลือกใช้ตัวทำละลายซึ่งมี3อย่าง คือ น้ำ น้ำมันสน และน้ำมันทินเนอร์ ทั้ง 3 อย่าง จะให้ผลทางเทคนิคและการเกาะตัวของพื้นผิวหน้าเพลทที่ใกล้เคียงกันแต่หายาบ ละเอียดต่างกัน

3.1.1 น้ำมันทินเนอร์ ให้ผลการเกาะตัวของพื้นผิวหน้าเพลทที่หายาบแต่เป็นตัวทำละลายที่แห้งเร็วที่สุด

3.1.2 น้ำมันสน ให้ผลการเกาะตัวของพื้นผิวหน้าเพลทที่ละเอียดแบบกลางๆและเป็นตัวทำละลายที่แห้งช้า ซึ่งอาจจะต้องทิ้งเพลทไว้ข้ามคืน เพื่อให้ส่วนนั้นแห้งสนิทจริง ก่อนการกัดกรด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 นำให้ผลการเกาะตัวของพื้นผิวหน้าเพลทที่ละเอียดและค่อนข้างออกมาสวยที่สุดแต่เป็นตัวทำลายที่แข็งค่อนข้าง

3.1.4 สามารถเลือกทำตัวละลายทั้ง 3 อย่างมาทำการผสมกันเพื่อให้เกิดพื้นผิวอื่นได้

3.2 การทำเทคนิค รับบิ่งอิงค์ (Rubbing Ink) คือการนำเศษผ้าถูลงบนก้อนรับบิ่งอิงค์ จนรู้สึกว่าเนื้อของรับบิ่งอิงค์ ติดขึ้นมาบนเนื้อผ้าพอสมควร แล้วจากนั้นถูลงบนหน้าเพลทในบริเวณที่ต้องการ สำหรับผลทางเทคนิคของรับบิ่งอิงค์นั้นจะเกิดร่องรอยของการการถูที่มีลักษณะฟุ้งคล้ายเขม่าควัน ซึ่งเหมาะกับการสร้างบรรยากาศให้กับงานเป็นอย่างยิ่ง

4. นำแผ่นเพลทที่เขียนเสร็จแล้วมาโรยหน้าเพลท เพื่อไล่ความชื้นออกจากนั้นผสมกาวกรดกับกาวบริสุทธิ์ ตวงใช้แก้วตวงในอัตราส่วน 60:40 จากนั้นนำมาถนัดหน้าเพลทด้วยวิธี เริ่มกวดจากบริเวณที่ทำการเพลทจุดที่มีน้ำหนักเข้มนที่สุดก่อน เพื่อถนัดไล่มาสู่จุดที่มีน้ำหนักที่อ่อนที่สุด ใช้เวลา 4 นาที จากนั้นทำการหยุดการกวดของกรดด้วยการเทกาวบริสุทธิ์ปิดลงบนพื้นที่ทั้งหมด แล้วจึงนำผ้าสาธูเช็ด ทำความสะอาดกาวออก ให้บางที่สุดและร่อนหน้าเพลทแห้ง

ขั้นตอนการพิมพ์งาน

1. ทำความสะอาดและเปิดหน้าเพลท โดยนำน้ำมันสนและทินเนอร์เช็ดล้างหน้าเพลทจนสะอาด จากนั้นนำเรดแลคเกอร์เทใส่เศษผ้าถูเบาๆลงบนหน้าเพลท เช็ดตามด้วยผ้าสาธูที่แห้งและสะอาดจนทั่วทั้งงาน แล้วเศษผ้าชุบเรดแลคเกอร์ เช็ดลงบนหน้าเพลทบางๆ แล้วจึงนำเศษผ้าที่ชุบน้ำมันสนถูกับสีหมึกพิมพ์ที่ผสมทิ้งไว้มาถูลงบนหน้าเพลทเป็นการอัดสีลง ไปชั้นหนึ่งบนเพลท เพื่อช่วยในเรื่องของน้ำหนักสีบนเพลทเวลาพิมพ์งาน

2. นำสีหมึกที่ผสมไว้ แล้วใช้เกียงปาดสีลงบนแท่นหินอ่อนที่ใช้สำหรับกลิ้งและตีสีพิมพ์ จากนั้นนำลูกกลิ้ง (เลือกขนาดตามพื้นที่สำหรับพิมพ์) มากลิ้งสี

3. ในการกลิ้งสีลงบนหน้าเพลทเพื่อพิมพ์งานทุกครั้งจำเป็นต้องมีฟองน้ำที่ชุบน้ำพอหมาดไว้สำหรับเช็ดหน้าเพลทป้องกันหน้าเพลทแห้งทุกครั้ง ไม่เช่นนั้น หากหน้าเพลทแห้ง เมื่อกลิ้งสีลงไปเนื้อสีจะติดและลงบนหน้าเพลททั้งหมด เกินกว่าพื้นที่ที่ต้องการดังนั้นจึงควรระวัง แต่ครั้งนี่กลิ้งไปในทิศทางเดียวแล้วหยุด เช็ดขอบเพลทให้สะอาดด้วยน้ำมันสน

4. เมื่อกลิ้งสีลงบนเพลท สังเกตดูว่าสีที่กลิ้งไปนั้นมีเม็ดสีหรือน้ำหนักงานสีเต็มหรือยัง โดยดูได้จากการที่สีบนหน้าเพลทจะขึ้นเป็นเม็ดเล็กๆ จากนั้นปิดเพลท โดยกลิ้งสีลงบนเพลทอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี่กลิ้งไปในทิศทางเดียวแล้วหยุด เช็ดขอบเพลทให้สะอาดด้วยน้ำมันสน

5. ทำการพิมพ์ทดสอบจนกว่าจะได้น้ำหนักของภาพตามภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. กลิ้งหมึกให้ครบ 4 ชุด นำกระดาษสำหรับพิมพ์จริง (Fabriano) และพิมพ์จริงโดยวางทับลงบนหน้าเพลทในตำแหน่งที่ทำสัญลักษณ์ไว้ป้องกันการวางกระดาษที่คลาดเคลื่อน จากนั้นนำกระดาษพิมพ์ 3-4 แผ่น วางทับลงไปอีกชั้นสำหรับป้องกันการเปื้อน แล้วจึงนำแผ่นจารบีวางปิดทับเป็นชั้นสุดท้าย เลื่อนให้จารบีอยู่ในตำแหน่งที่ต้องการ ลอกกระดาษหน้าหมึกแทนพิมพ์เพื่อให้แน่นพอ เมื่อน้ำหมึกแทนแน่นพอแล้ว หมุนตัวล็อกแทนเข้า จากนั้นทำการหมุนแทนเพื่อพิมพ์งาน

7. หลังจากนั้นปลดตัวล็อกแทน คึงแทนออกมา นำแผ่นรองพิมพ์และกระดาษพิมพ์ยกออก จากนั้นเปิดแผ่นกระดาษพิมพ์ออก พิจารณาน้ำหมึกสีของผลงานเก็บวางลงในตะแกรงรอแห้ง ควรพิมพ์งานลงกระดาษไว้จำนวนหนึ่งเพื่อให้ได้ชั้นที่สมบูรณ์ที่สุด คัดเลือกเพื่อจัดเก็บใส่กรอบ เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามุ่งแสดงอารมณ์ของ ความเหงา ที่เต็มไปด้วย ความรู้สึกด้านลบที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ คือ การคิดคำนึงบนความเสียใจจากความผูกพัน และการสูญเสียความรัก ก่อให้เกิดสภาวะของจิตที่ยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป เป็นเสมือน การซ้ำเติมตัวเองให้จมอยู่กับความเจ็บปวด ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกใน แบบ Surrealism หรือลักษณะเหนือความเป็นจริง โดยข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงคนผสมผสานกับรูปทรง ของธรรมชาติอันนำไปสู่จินตนาการ ในการสร้างรูปแบบของความคิดที่สอดคล้องกับการสร้างสรรค์ ผลงาน อีกทั้งได้นำหลักทางทัศนธาตุมาประกอบกันให้เกิดความเป็นเอกภาพทางความงามขึ้นมา

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุในการสื่อความหมายของวิทยานิพนธ์ในชุดนี้คือ เส้น(Line) สี (Color) รูปทรง (Form) พื้นที่ว่าง (Space) พื้นผิว (Texture)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง(Form)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าใช้รูปทรงเพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายในตัวของมันเอง เพื่อบ่งบอกถึงเรื่องราวที่สะท้อนความคิด จิตวิญญาณ และการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว โดยปรากฏเป็นรูปทรงของมนุษย์และสิ่งของ ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้าเลือกใช้ผู้หญิงและเรือ (อินทรีรูป)

ในส่วนรูปทรงของผู้หญิงของข้าพเจ้าที่เป็นมวลซึ่งมีลักษณะเด่นสื่อไปทางความรู้สึกตามแนวความคิด มีการกำหนดหรือตั้งใจสร้างรูปลักษณะให้มีอิริยาบถ หรือท่าทางเสรีาสร้อย และดูราวกับว่าร่างกายนั้นจะหล่นหลอมไปกับบรรยากาศที่เป็นอยู่ในขณะเดียวกันก็สามารถบ่งบอกความรู้สึกของถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้น

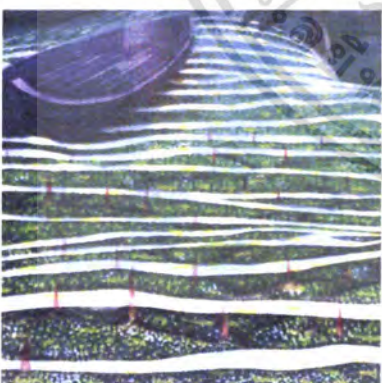
อีกส่วนคือรูปทรงเรือ ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปทรงให้เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมที่มีและดำรงอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งไม่มีชีวิต แต่ก็สามารถสร้างความเคลื่อนไหวได้ด้วยองค์ประกอบที่รวมกันของทัศนธาตุจากความคิดที่สื่อออกมาในลักษณะของการเดินทาง แทนความสับสนของบางห้วงอารมณ์ของความคิดที่ไร้จุดสิ้นสุด

-รูปทรงของก้อนเมฆ แทนค่าของการสร้างมิติของความฝัน ความรู้สึกอ้างว้าง ที่ซ้อนๆรวมกันกลายเป็นบรรยากาศของตัวชิ้นงาน

- รูปทรงของน้ำ แทนค่าของเวลา ความไม่หยุดนิ่ง ความไม่แน่นอน การไม่หวนคั่นก็เปรียบเสมือนจิตใจของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

เส้นเป็นพื้นฐานทางโครงสร้างของทุกสิ่งบนพื้นโลก เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งตัวของมันเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ เราสามารถใช้เส้นกระทำได้อย่างรวดเร็ว ตรงใจโดยสัญชาตญาณ เส้นจึงแสดงแก่นแท้ของทุกสิ่งได้อย่างเข้มข้นและยั่งยืนที่สุด¹¹

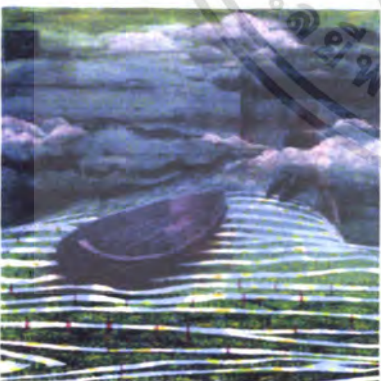
ในผลงานของข้าพเจ้าเส้นเป็นส่วนสำคัญในการเน้นให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกขององค์ประกอบนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการจำกัดจากรายละเอียดของเส้นที่ช่วยสร้างและผลัดกระยะของมิติบรรยากาศท้องฟ้าด้านหลังเพื่อกำหนดขอบเขตและสามารถลดความแข็งกระด้างของรูปทรงที่ซ่อนอยู่ ทั้งยังเป็นตัวเชื่อมเรื่องราวหนึ่ง ไปยังอีกเรื่องราวหนึ่งตามแนวความคิดด้วย

- เส้นของสายฝน เป็นเส้นประ ตามแนวตั้งแทนความรู้สึกของบางช่วงอารมณ์ที่ขาดหายบ่งบอกถึงความอ่อนแอ ความไม่มั่นคง
- เส้นนอนให้ความรู้สึก เงียบ สงบ เฉย
- เส้นตั้งให้ความสมดุล มั่นคง จริงจัง
- เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่มั่นคง

¹¹ ชะลูด นิ่มเสมอ, เรื่องเดิม, หน้า 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Volume)

ในผลงานศิลปะป็นรูปชุดนี้มื้ทั้งการสร้าง น้ำหนัก บรรยากาศ ของภาพให้เกิดเป็นมิติเพื่อช่วยสร้างระยะ ใกล้ ไกล สร้างความลึก มีการกระจายน้ำหนักด้วยจังหวะ ความ เข้ม อ่อนของแต่ละน้ำหนักของภาพ น้ำหนักที่กำหนดให้ เกิดขึ้นเองโดยการแทนค่าของสี แสง-เงา ที่เกินจริง บางที่ เหมือนมีการลดความสว่างของแสงลง และเพิ่มน้ำหนักของเงา ที่ซ่อนอยู่เพื่อบอกความเป็นไปในเรื่องราวตามแนวความคิดที่ เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อการสร้างบรรยากาศที่เน้นถึงความรู้สึก และ สภาพ ของการปลดปล่อยความรู้สึก เหงา หดหู่ กัดค้น ผ่าน ชินงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง(Space)

พื้นที่ว่างในผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้เป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ปรากฏในพื้นที่ที่เป็นฉากหลัง (Black Ground) เช่น ท้องฟ้า ทะเล ในห้องที่มีลักษณะเป็น 2 มิติ ที่สร้างความรู้สึกลงในทางลึก และเป็นจุดพักสายตา ทั้งยังเป็นตัวบอกถึงบรรยากาศในขณะนั้น สถานที่นั้นๆ เพราะพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นสามารถสร้างหรือกำหนดให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก เป็นไปในทิศทางที่ข้าพเจ้าต้องการได้ พื้นที่ว่างที่เว้งว่างจนกาที่สุดไม่ได้ ช่วยให้รู้สึกถึงความเหงา ความอ้างว้าง ว่างเวง หรือพื้นที่ว่างภายในชิ้นงานที่ไม่มีเครื่องเรือนใดๆเลย มีเพียงยานพาหนะ สายฝน ก้อนเมฆ ก็สามารถสร้างบรรยากาศที่ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว(Texture)

ลักษณะพื้นผิวหมายถึง ลักษณะของพื้นผิวสิ่งของต่างๆ เมื่อเราสัมผัสจับต้องหรือเห็นแล้ว รู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด ซึ่งลักษณะพื้นผิวในงานภาพพิมพ์จะเป็นลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้นมา เพื่อแทนค่าของความหมายเช่น พื้นผิวที่เป็นคราบที่เกิดจากเทคนิคของทรูด หรือสภาพความเป็นผิวของมนุษย์จากการเขียนด้วยดินสอไข ก้อนเมฆที่ต้องการความนุ่ม การสร้างผลงานได้ใช้พื้นผิวที่ต่างกันหลายลักษณะทั้งตามสภาพความเป็นจริงของวัตถุและที่สร้างสรรค์เพิ่มเติมเพื่อก่อให้เกิดความเหมาะสม ตามอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการนำเสนอพื้นผิวที่ปรากฏในผลงานส่วนใหญ่ ทั้งสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น เช่น พื้นน้ำ ก้อนเมฆ และทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้น เรือ เสื้อผ้า ซึ่งจะมีคราบแฉะร่องรอยผุกร่อนแสดงถึง ความไม่หยุดนิ่งของกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

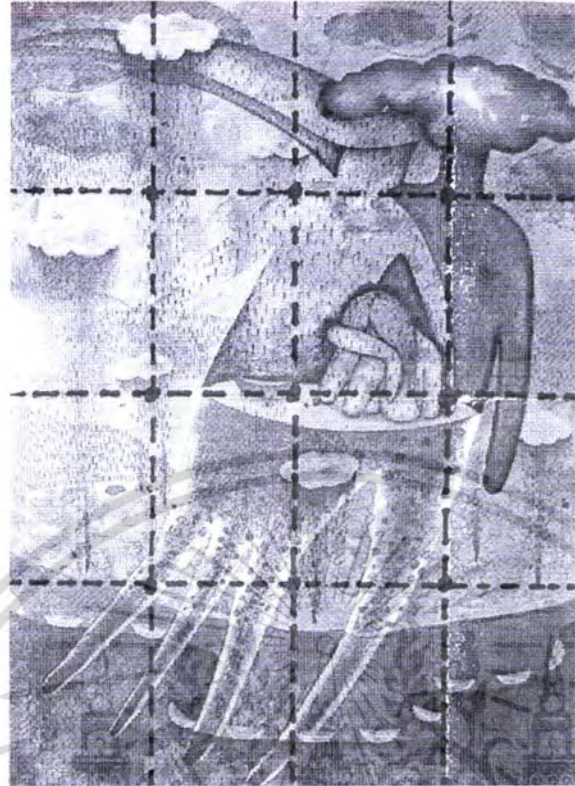
การสร้างสรรค้งานศิลปะคือ การนำทัศนธาตุต่างๆมาประกอบกันให้งานนั้นมีความหมาย เป็นเอกภาพมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการแสดงออก ประกอบด้วย ความกลมกลืน ความขัดแย้ง ความสมดุล ความเป็นเด่น ความเคลื่อนไหว การจำกัดที่เหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดูสมบูรณ์ ดังนั้นการสร้างสรรค้งานจึงมีองค์ประกอบที่สามารถแยกแยะกันออกได้ดังนี้

ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดจากความมีเอกภาพที่หลากหลายทางทัศนธาตุ ทั้ง จุด เส้น สี น้ำหนัก และการประสาน การซ้ำ ฯลฯ และความกลมกลืนจะเกิดขึ้นได้นั้น เนื่องจากผลของเอกภาพ ซึ่งสอดคล้องเข้ากับรูปของความคิดที่ออกมาในผลงานสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าจึงใช้หลักทัศนธาตุ สร้างความกลมกลืนให้เกิดในผลงาน เช่น

ความกลมกลืนของน้ำหนัก ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยการไล่น้ำหนักอ่อนไปหาน้ำหนักเข้ม การซ้อนทับของน้ำหนัก ทำให้เกิดน้ำหนักกลางระหว่าง 2 น้ำหนักที่มีอยู่เพิ่มขึ้น

ความกลมกลืนของสี ใช้โทนสีที่ใกล้เคียงกัน หรือ อาจอยู่ในวรรณะเดียวกัน อาจใช้ Medium ที่มีคุณสมบัติการทำสีให้ใส โดยยังคงคุณภาพสีเดิม การผสมขาวให้สีดูเจือจางลงอ่อนลง การผสมสีคู่ตรงกันข้ามทำให้สีดูหม่นลง และสีจะถูกกระจายไปทั่วทั้งภาพในปริมาณที่เหมาะสม

2. ความหลากหลาย (Varoetu)

ความหลากหลายทั้งหมดที่เกิดขึ้นล้วนมาจากการสร้าง รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก ความขัดแย้ง การซ้ำกัน ฯลฯ อย่างในผลงานรูปทรงคนที่แตกต่างกันในอิริยาบถ การซ้ำกันของเส้นกับก้อนเมฆ ก้อนเมฆที่มีหลากหลายขนาด ในรูปทรงเดียวกันก็มีหลายสี พื้นผิวที่เกิดจากการเขียนดินใจ กับพื้นผิวคราบทูล ที่รวมอยู่กันได้ด้วยรูปทรง เส้น สี นอกจากนี้บรรยากาศในแต่ละภาพก็เปลี่ยนไปตามอารมณ์และความรู้สึกเป็นความหลากหลายที่ประกอบกันอยู่ในผลงานของข้าพเจ้า

3. ความสมดุล (Balanc)

ในผลงานของข้าพเจ้าเป็นไปในรูปแบบ อสมมาตร (Asymmetry หรือ Dry namic Equilibrium หรือ Informal Balance หรือ Active Balance) ซึ่งความสมดุลแบบอสมมาตรเป็นไปในแบบสองข้าง ไม่เหมือนกันดังภาพ ข้าพเจ้าแก้ปัญหาโดยการใช้รูปทรงอื่น ที่มีขนาดต่างกันมาถ่วงดุลหรืออาจถ่วงด้วยน้ำหนัก อีกทั้งความสมดุลที่เกิดจากน้ำหนักที่ปรากฏอยู่ในหมายเลข 5 และลักษณะพื้นผิว ทั้งนี้ เพื่อสร้างผลงานให้เกิดเอกภาพอย่างลงตัว ส่งผลทำให้ภาพผลงานไม่ขาดซึ่งความสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกันกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงระหว่างรูปทรง สัดส่วนนี้ยังไม่ความหมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของ สี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ¹²

สัดส่วนในงานของข้าพเจ้าเกิดจากความสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงคนกับสัดส่วนของรูปทรงชนิดอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันในด้านของขนาดทำให้เกิดความหลากหลายในรูปทรงนั้นๆ เป็นการใช้อนุสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่ และเล็กแตกต่างกัน ซึ่งคอยช่วยสร้างความสมดุลให้กับผลงานที่ปรากฏอยู่ในหมายเลข 1, 2, 6

5. ความเป็นเด่น(Dminace)

ความเป็นเด่นปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 1 สร้างขึ้นโดยเป็นตัวบอกเรื่องราวในอดีตเพื่อเชื่อมกับ เป็นหมายเลข 2 ซึ่งเป็นรูปทรงคนอีกรูปทรงหนึ่งที่บ่งบอกอารมณ์ความเป็นข้าพเจ้าในปัจจุบัน ความเป็นรองมีส่วนช่วยให้รูปทรงหลักและรูปทรงที่เด่นมีความชัดเจนในความหมายของเรื่องราวตามแนวความคิดมากยิ่งขึ้น มีการเชื่อมต่อระหว่างรูปทรงที่เด่นและรูปทรงที่เป็นรองเพื่อให้ภาพหรือผลงานสมบูรณ์ตามความคิดและความต้องการของรูปทรงที่เป็นรองได้

6. ความเคลื่อนไหว(Movement)

พลังความเคลื่อนไหวนั้นมีทั้งการเคลื่อนไหวของรูปทรง และการเคลื่อนไหวของพื้นที่ว่างซึ่งเกิดจากการแทนค่าด้วยทัศนธาตุที่ตัวศิลปินเป็นผู้กำหนดขึ้นเป็นสำคัญ พลังความเคลื่อนไหวนั้นเกิดจากที่ว่างกับรูปทรง เมื่อมีรูปทรงปรากฏอยู่ในที่ว่างก็จะเกิดพลังความเคลื่อนไหวเป็นการตอบโต้ระหว่างพื้นที่ว่างและรูปทรง

พลังของการเคลื่อนไหวที่เกิดจากรูปทรงและพื้นที่ว่าง อาจแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะตามกฎเกณฑ์ของเอกภาพในธรรมชาติ คือ

1. พลังความเคลื่อนไหวที่เกิดจากการถ่วงดุลกันพลังตรงข้าม
2. พลังเคลื่อนไหวที่รุนแรง ปราศจากความต้านทานที่สมดุล
3. พลังความเคลื่อนไหวที่ซ้ำ และผ่อนคลาย

ซึ่งผลงานของข้าพเจ้าเคลื่อนไหวไปในลักษณะที่ 3 เช่น ตามทิศทางของเม็ดฝน ทิศทางของรูปทรงหลัก และรูปทรงที่รองลงไปจากที่ปรากฏอยู่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลงานเกิดความสุนทรีย์ภาพที่น่าสนใจ

¹² ชะลูด นุ่มเสมอ, เรื่องเดิม, หน้า 229.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ หัวข้อ “ความเหงา” ข้าพเจ้านำเสนอผลของความคิด แรงบันดาลใจความรู้สึกส่วนตัวที่เกิดขึ้นบนความเหงา จากมุมมองของการพลัดพรากบุคคลอื่นเป็นที่รัก ที่มีผลต่อมุมมองของความรู้สึกในการใช้ชีวิตบนเส้นทางศิลปะ และการดำรงอยู่ในสังคมที่หลากหลาย

แนวความคิดของข้าพเจ้าสามารถบรรลุผลต่อการถ่ายทอดและเปิดเผยถึงประสบการณ์ทางความรู้สึกที่ถูกกระทบ กลายเป็นความแปรปรวนทางด้านจิตใจ ข้าพเจ้าจึงจินตนาการโลกส่วนตัวตามแนวความคิด เพื่อปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดต่างๆที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจได้สำนึก จากการหลีกหนีโลกแห่งความเป็นจริง ทำให้ตกอยู่ในสภาวะของการคิดพิจารณา ซึ่งสภาวะนั้นก็มีความรู้สึกมากมายที่เข้ามา จนมาถึงจุดๆหนึ่งที่สามารถมองทุกสิ่งอย่างเป็นธรรม ได้เรียนรู้ถึงเหตุ-ผลที่เกิดขึ้น บทเรียนเหล่านั้นได้สอนซึ่งประการหนึ่งเพื่อกระตุ้นมุมมองใหม่อย่างเข้าใจในการใช้ชีวิต ไม่ให้ตกอยู่ในห้วงของอารมณ์

รูปแบบการนำเสนอด้วยแนวทางศิลปะแบบเหนือจริง สามารถสอดคล้องกับเนื้อหาและสนองความรู้สึกต่อจินตนาการที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ความเป็นจริงในชีวิตข้าพเจ้า โดยที่ได้แสดงตัวตนแท้จริงผ่านสื่อภาพพิมพ์ ด้วยเทคนิคที่ผสมผสานกับแนวความคิดที่นำมาใช้ในการแสดงออกอย่างเหมาะสมเพื่อความสมบูรณ์ที่สุดของผลงาน ซึ่งทั้งหมดจำเป็นต้องใช้เวลาในการสะสมประสบการณ์ ความชำนาญ ในการศึกษากระบวนการต่างๆให้ถูกต้องแม่นยำ เพื่อการพัฒนา แก้ไข หรือสามารถพลิกแพลง ประยุกต์ใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเข้าใจ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ตั้งแต่จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ขอบเขตการสร้างสรรค์ อิทธิพล ทักษะคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ แนวทาง การพัฒนาภาพร่าง ตลอดจนการสรุปผลการสร้างสรรค์

ผลของการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้ได้เป็นการสั่งสม ความรู้ความสามารถความเข้าใจในการทำงานด้านศิลปะของข้าพเจ้า และเป็นการปลดปล่อยอารมณ์ในส่วนลึกเพื่อเกิดกำลังใจในการใช้ชีวิต โดยข้าพเจ้าหวังว่าศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่สนใจในงานศิลปะและที่เผชิญปัญหาในชีวิตแบบเดียวกัน ให้สามารถต่อสู้กับปัญหานั้นๆอย่างเข้าใจในความเป็นไปของสังคมด้วยกำลังใจที่เข้มแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ความรัก- ความร้าย. <http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001810.htm>.
- คู่มือที่ดี. <http://www.agalico.com/board/showthread.php?t=6805>.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. **โลกศิลปะ ศตวรรษที่ 20** : ด้านสุนทรภาพพิมพ์. พิมพ์ครั้งแรก สิงหาคม พ.ศ. 2545
- เจ้าชายน้อย. <http://di-indy.exteen.com/20050717/the-littie-prince>.
- ชะวั้งชัย ภาคินธุ์, ศิลปิน, กรุงเทพฯ. 2523
- ชลุด นิ่มเสมอ . **องค์ประกอบของศิลปะ** . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2534.
- ชลุด นิ่มเสมอ. **“ศิลปะคืออะไร”** .เอกสารประกอบวิชาสัมมนาภาพพิมพ์ ภาควิชาภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2543.
- เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ . **องค์ประกอบศิลป์ 1** ฉบ. 2004: กรุงเทพฯ: บริษัทเฟื่องฟ้า พรินติ้ง จำกัด
 ธิลา ผลิตภัณฑ์พิมพ์, เดียวดายอย่างโรแมนติก โลกของห้องทอผ้า, กรุงเทพฯ: คนทำหนังสือ.
 2547
- ธนุ แก้วโอกาส . **เหตุการณ์สำคัญในศตวรรษที่ 20 ศตวรรษแห่งสงคราม**: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ:
 กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่ มจก. โอมีเทรตติ้ง
- รศ. อัสนีย์ ชูอรุณ. **จิตรกรรมสมัยใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. 2534)
 Fine Art October 2006, Voume 3 No. 25. ISSN: 1686-1531
- อารี สุทธิพันธ์. **ศิลปะนิยม**: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2535
- อีกมิติของความรัก . <http://www.larndham.net/cgi-bin/kratoo.pl/001810.htm>.
- TARO. **ทุกข์เกิดจากใจ ใจนั้นแหละสร้างทุกข์**. กรุงเทพฯ. ไชยโหม. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่ 1

ชื่องาน	ความเหงา 1
เทคนิค	Lithograph
ขนาด	50x74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ชื่องาน	ความเหงา 2
เทคนิค	Lithograph
ขนาด	50x74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ชื่องาน	ความเหงา 3
เทคนิค	Lithograph
ขนาด	50x65 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

ชื่องาน	ความเหงา 4
เทคนิค	Lithograph
ขนาด	50x74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5

ชื่องาน	ความเหงา 5
เทคนิค	Lithograph
ขนาด	50x74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6

ชื่องาน ความเหงา 6
 เทคนิค Lithograph
 ขนาด 50x74 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวประภัสสร จุลตางกูร
 เกิด 31 ธันวาคม 2528
 ที่อยู่ 160/7 ถนน พระราม6 ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง 92000
 เบอร์โทร 075-221080 ,081-6776158
 e-mail detail_palm@hotmail.com
 การศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลกันตังศึกษา
- โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง
- วิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช
- สาขาภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติผลงาน

- 2547 ร่วมแสดงผลงานนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช
- 2548 ร่วมแสดงนิทรรศการประติมากรรมขนาดเล็ก mini sculpture ครั้งที่ 1 ร่วมกับคณะอาจารย์ และนักศึกษาคณะวิชาจิตรศิลป์ ณ อาคาร เอร่าวัฒนาเวอร์
- 2549 ร่วมแสดงนิทรรศการ new min'ๆ art Art Exhibition ณ Hof Art Gallery

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้